



Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

11.mayıs.1971

yıl.2 sayı.67



üniversiteleri kızıl
ihtilâl karargâhı

HALİNE
GETİRENLER

KAN



Millettüşmanlarının İhanet Planları «Belgeler»??

Esir Türk İllerinde İzdirap Var

Dış Türkler deyince akla Türkiye sınırları dışında yaşayan Müslüman Türk Kardeşlerimiz gelir. Dünyada yaşayan Türk toplumlarından yaradan çoğu esaret altında inim inim inlemektedir. Bu Müslüman Türk kardeşlerimizin durumları bizlerin birer kanayan yarasıdır, bu yaraya ne zaman ilâç sürme yoluna gidilmiştir?

Tarih boyunca dünya'ya meydan okumuş üç kıta yedi denize hakim olmuş; zorbalıkla değil, medeniyetle yaşayışla kendini milletlerin efendisi diye tanıtmış. Türk dünyasının bu glükü yürekler

acı duruma düşmesi ve aynı durumda kalmasının sebebi nedir, bu sebepleri ne zaman açıklama yoluna gidilmiştir?

Bizler Türk aleminin sözde hürriyet, bazılarımız zevk eğlence içinde bazılarımız ise müslüman Türk kardeşlerimizin durumlarını düşünen ve bir çare bulmaya çalışan kişileriz. Türkiye, esaret altında inim inim inleyen kardeşlerimizce anavatan diye isimlendirilmektedir. Acaba Türkiye bu isme lâyık olabilmek için neler yapıyor, diyebiliriz ki hiç bir şey.

Türkiye sınırlarına yakın

olan kardeşlerimizin yaşayışlarını tanıyarak uzağa doğru gidelim. Türkiye'nin komşularından Yunanistan'da (600) bin Türk kardeşimiz var. Bu kardeşlerimize akla hayale gelmedik zulümler yapılmakta, Milli kültüründen uzaklaştırılmak için uğraşılmakta, Türkçe öğretmek için didinen, Türk öğretmeni ölümle tehdit edilmekte çaresizlik içinde kalan, Türk öğretmeni ölümle pençeleşerek, Türkiye'ye sığınmaktadır. Bu kardeşlerimizle ne kadar ilgilendik?

Yunanistan'dan sonra yine Türkiye'nin komşularından olan, komünist baskısının uygulandığı Bulgaristanda bir milyon Türk kardeşimiz vardır.

Komünist baskısı altında in

leyen, camileri yıkılan, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in yakıldığı, ayaklar altında ahıdığı, Bulgaristanda neler yaptık, ne zaman bunlarla ilgilendik?

Bir taraftan Türkiye'de bulunan Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıklara Lozan andlaşması ile teminat verirken, Trakya Türklerini kaderleriyle baş başa bırakmadık mı?

Hürriyeti, namusu için canını seve seve veren bir avuç Kıbrıslı Türk kardeşlerimizin feryatlarından anavatan biraz uyanır gibi oldu. Yine bu kardeşlerimizi feryatlarıyla baş başa bırakmadık mı?

İşte Irak'ta yaşayan bir milyon müslüman Türk kardeşlerimize yalnız müslüman Türk olduğu için, komünist olmadığı için 1959 yılında Kerkük'te katledilmediler mi?

İran'ın nüfusunun yarısını teşkil eden müslüman Türk kardeşlerimizin yegâne arzuları Türk radyolarını dinlemektir. Anavatanda komünist radyolarının her bar bağıracağı halde, İrandaki kardeşlerimizin bu

arzularını yerine getirmeyen yine bizler değilmiyiz?

Komünist Rusya'nın, kardeşlerimize her türlü zulüm yaptıkları, müslüman Türklerin kökünü kesmek için her türlü çareye baş vurdukları halde Türkiye ile Rusya nasıl dost olur, atalarımız dememişler mi; «Aydaş post, düşmandan dost olmaz» diye. Rusya'nın bu dostluğu tuzak değil midir?

Anavatandan kilometrelerce uzakta olan, Türkistandaki kardeşlerimize her türlü işkence yapıldığı halde, asırlardır müslümanlığını Türklüğünü özenliğini korumaktadır. Anavatan bu kardeşlerimiz için ne yapıyor, diyebiliriz ki hiç birşey.

Anavatanda dahi Türklükten müslümanlıktan işkenceler altında inleyen bu kardeşlerimizden bahsedenlere yobaz, gerici gibi camurlar atılmakta Türk lüğünü, müslümanlığını koruyan kişi hiçbir zaman gerici, yobaz, olamaz. Bu kişilere camur atanlar elbet bu millettendir.

«ESKİŞEHİRLİ OKUYUCU»

Yaşasın Millî Devlet

Kaplamıştı ufkumuzu kalın sis dalgaları, Kesilmekteydi Milletimin son sayhaları.

Sonradan daha gaddarcasına bir yarasa, Gûya önder olmak gayesiyle çıkmıştı asra

Ama gizlemekti bütün insanlardan haince, Gerçek emperyalizmin iğrenç yüzünü sinsice

Susmuştu aziz millet sessizlik sarmıştı bir an. Hazırlanmıştı yutmaya bir ayı ki kocaman.

Bu aya emirler geliyordu locadan. Bazan da direkman alıyordu sion hocadan.

Bir zaman bu zulüm böyle devam etti lâkin, Sonunda duyuruldu heybetli sesi hakkın;

Milletim uyan! zafer gerçekte senin hakkın. Azmet, mücadele et, yoksa yok olacaksın.

İrkildi, bir heybetli sesle bu aziz millet, Teker teker bulundu hainler, yok oldu zillet

Şimdi artık ufuktan parlıyor bir ışık, Dalgalandı sedalar yankılara karışık

Cözüldü artık bütün bulut ve sisler. Bak işte çöküyor beynelmilel siyon güçler.

Hakkın hakimiyetiyle bu millet huzur buldu. Ve nihayet özenen MİLLÎ DEVLET kuruldu.

Yıkıldı batıl, şimdi de yıkılacak elbet, Haykırıyor bu millet Yaşasın MİLLÎ DEVLET!

ABDULLAH SAV
ADANA

Sol İdeolojiler

Yıkılıyor

Aziz Milletimizin akıncı evlâtları, geleceğimizin ümidi, millet düşmanlarının kabusu, istikbalimizin teminatı, millî değerlerimizin tercümanı, Sayın mücadeleci kardeşlerim:

Zulüm tezgahları, senin imanlı mücadelele her gün biraz daha eriyip yok olmaktadır. Fani vücudu gibi, ruhları ve beyinleri de emperyalizmin kısılcığında rahatlamış ve elektrik gücünü komünizm, kapitalizm ve onun beyni olan sionizmden alan bu kiralık imalatlar, gün ışığından kaçan yarasalar misali, kurtuluş güneşinin fecri olduğu şu günlerde yok olmanın telaşı için dedirler.

Batılın dünyası; Sodom ve Gomora kentlerinin uğradığı tîâhi tecelli karşısında yerle bir oluşu gibi, insanlığın yüz karası olan beynelmilel yahudilik ve azat kabul etmez usaklarının boynuna çökmektedir. Nasıl ki Peygamber-i Zîşan (S. A.V.)'nin doğuşu esnasında kırsal sarayının yıkılması mucizesi meydana geldiyse; Hak ideolojinin hareketi olan Yeniden Millî Mücadele karşısında küfürün binaları çatır, çatır göçmektedir.

Zafer Hak'kın ve Hak'ka imanlarıdır. Yaşasın Millet Kahrolsun Millet Düşmanları. M. ALİ AKIN (İZMİR)

ANAM

Alçakca ve kahpece saldıracak düşmanlar Şehitlerin kanlarıyla sulanmış topraklar Ağaracak asırlarca karartılmış ufuklar Emin misin benden anam, akar mı asil kanım?

Gitmişlerdi dedelerim, izleri var kıtalarda? Bunalmışlar sıcaklarda, donmuşlardı soğuklarda Uyku yoktu, yatak yoktu, gıdaları otlarda Emin misin benden anam, dayanır mı buna canım?

Gelmiştik Türkistandan, dağılmıştık dünyaya Malazgirtten, Caldıran'dan varılmıştı Yanya'ya Kurulmuştu Millî Devlet, Urumçî'den Almanya'ya Doğru söyle bana anam nerde kaldı bu namım?

Cihan harbine girdik, haince bir tuzakla Alemden çıkabildik başsız, fakat imanla Katlanır mı esarete, durmaz bu millet aslı İzin ver bana anam, ölmez isem alçakım.

Vahşetlere meydan olan bu mukaddes toprakta Bugün yine bir sürü piç, namusuzca havlamakta Anadolum ve milletim sancağımla ağlamakta Helâl et sütünü anam kurtarayım sancağımla.

Süleyman Yıldız
Konya Erkek Lisesi
5 Fen/E



Milletin iman, ahlâk. kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 67

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ**

IDARE YERİ

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

**Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI

**Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira**

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Sıkıyönetim Mahkemelerinin Yetkisi'

Genişletilmelidir

Geçtiğimiz hafta içinde, mânâlandırılmaları gerekli hadiseler cereyan etti. Bunlardan birincisi, kızıl ihtilâl çetesinin, Örfî İdarenin itibarının da sarsılabileceğini göstermek isteyen davranışlarına hız vermesidir. Siyasî krizi, askerî bir krize ve iç harbe çevirme stratejisini uygulayan, kızıl ihtilâl çetesi sabotajları ve banka soygunlarını devam ettirmek istidadındadır. Hedefleri şehirlerin dışında da çetecilik faaliyetini geliştirmektedir. Rus ve Çin komünistleri tarafından belli objektif şartların varlığı halinde birinci plâna çıkan, silâhlı mücadele ve onun bir parçası gerilla faaliyeti, bilindiği gibi Kastroculukta asıl ihtilâlcî çalışma şeklidir. Bu üç komünist ihtilâlcî anlayışın, aralarındaki taktik fark ne olursa olsun, silâhlı mücadeleyi (banka soygunları, polis şeflerinin öldürülmesi, sabotajlar ve siâhlı isyana varan bütün siâhlı mücadele şekilleri) Türkiye'nin bugünkü şartlarında devam ettirme niyetleri; kesin ve geri dönüşmesi imkân-sız bir mahiyet kazanmıştır.

Komünistlerin silâhlı mücadeleyi sürdürerek, aynı zamanda rejimin en son müdafaa şekli olan Örfî İdareyi de itibardan düşürerek, tıpkı Çin'de yaptıkları gibi, «Komünizmin ne yapılırsa yapılsın yenilemez» olduğu kanaatini yaymak istedikleri de anlaşılmaktadır. Bu hususta Lâtin Amerika memleketleri ve Çin'de komünistlerin Örfî idareler ve askerî idareler aleyhine giriştikleri teşebbüslerin tarihi, son derece öğreticidir. Ancak, komünistlerin siâhlı mücadeleye devam hususundaki niyetleri ve güçleri ne olursa olsun, karşılarında Türk Ordusuyla kenetlenmiş milleti görmeleri mukaddirdir. Bu hususu; daha önceki neşriyatımızda, Türkiye'nin şartları bugünkü duruma gelmeden aylarca önce, belirttik. Şimdi de aylar sonrasının karakteristiğini belirtelim. Komünizm, bütün faaliyetleri karşısında, ordu - millet birliğini kelimenin gerçek mânâsında pekişmiş olarak karşısında bulacaktır: Ve millî birlik, bu imtihandan da daha çok güçlenmiş olarak çıkacak ve tarihî vazifesini tamamlayacaktır.

Komünist ihtilâl çetecilerin, hıyanet hareketi daha bugünden, milleti karşısında amansız haliyle bulmaktadır. İstanbul'daki son banka soygunu, gerçekten ibret vericidir. Komünist çetecilerin yakalanmasında, doğrudan doğruya halk vazifeye koşmuş, soygunculardan birini de yakalamıştır. Bu arada bütün milleti üzen bir hadise cereyan etmiş, çetecilerle savaşırken bir millet evlâdı şehid olmuştur.

Bu hadisenin mânâsı üzerinde düşünülmalıdır. B. hadisenin çıkarılacak dersler şunlar olabilir: Birincisi, komünizmi tasfiye için, milletin sınırsız enerjisini seferber etmek ve milleti vatan ve hayatını koruma vazifesine davet etmek, şarttır. Bu, kısmen, mevcut hükûmetin davranışlarında ve Örfî İdare Komutanının açıklamalarında görülmektedir. Ancak, daha tam hale gelmesi temennî edilir. Daha önce de belirttiğimiz gibi; komünizm ve komünist çetecilerle savaşırken şehid olan, yaralanan fertlere gereken ihtimam gösterildiği gibi, komünist saldırıları karşısında; hayatını, yakınlarını korumak veya komünist eşkiyalığına mani olmak gibi mukaddes bir görev ifa ederken, bir komünistin öldürülmesinden sorumlu tutularak, Yahudiliğin kölesi basın tarafından itham yağmuruna tutulanlar içi, tedbir alınmalı. Mukaddes bir görevin ifası, millî hayatın korunması vazifesi, meşru müdafaa ve haksız tahrik müesseselerinin esprisi içinde, itibarları iade edilmeli ve muhakemeleri bu vaziyeden yürütülmelidir.

Sayın Nihat Erim'in. Unkapanı'nda çetecilerin saldırısına karşı, hayatını ortaya koyarak şehid olan merhum Tahsin'in alâkâ sevindiricidir. Herşeyden

önce, itibarı sistemli surette sarsılan, çamurlara bulanık vazife mağdurlarının itibarını iadeye doğru atılmış bir adım olduğu için kıymetlidir. Demek ki, polise «fruko» dan başlayarak, her türlü iğrenç adlandırmayı lâıyk görenler, karşılarında devleti bulabileceklerdir.

Ancak, durumu derinleştirmekte fayda vardır. Şayet, şehid Tahsin, komünist kurşunları ile vefat etmese, aksine şehid Tahsin, çarpışma esnasında komünist çetecilerden birini vurmuş olsa, yahut ölen komünist eşkiyalardan birinin kaatili olarak itham edilseydi, durum gene aynı olur muydu? Düne nazaran Türkiye'nin şartları değişmiş; bugün millî hayatın ve devletin, komünist çetelerin giriştiği yıkım hareketi, Türkiye'nin üniformalı ve üniformasız aydınları tarafından kabul edilmiş olduğuna göre, böyle bir hareket, komünist ihtilâl hareketine karşı girişilen bir mukaddes müdafaa hakkı olarak kabul edilebilirdi. Ve, kabul edilmelidir de. Bu tesbitin, bizi götüreceği teklifler meselesine girmeden önce, haftanın bir diğer mühim hadisesine geçelim.

Bu hadise de Türkiye'nin kaderiyle yakından ilgilidir. Ve aydınlatılması bu bakımdan gereklidir. Bilindiği gibi, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı, Akşam, Cumhuriyet gazeteleri gibi malûm gazeteleri ve komünist dergileri (Devrim, Aydınlık, Ant v.s. gibi) kapatmıştı. Bu kapatma hareketi Yahudiliğin malî tazyiki ve Masonik biraderliğin yekpareleştirdiği, kozmopolit basının «basın hürriyeti elden gidiyor» diye kışkırtmalarına girmesi ile karşılandı. Ve bu arada kozmopolit basın temsilcileri. 1972'de İstanbul'da toplanacak «Beynelmilel Basın Enstitüsünün» böyle bir vaziyeti hoş karşılamayacağını ima etmişler...

Milliyetçi aydınlar. Beynelmilel Basın Enstitüsünün ve Beynelmilel Gazetecilik Organizasyonunun iplerinin kimler elinde olduğunu pek iyi bilirler. Hatırlanacağı gibi bu enstitü, Türk (!) basını senelerce sevk ve idare etmiş Yahudi dönmesi Ahmet Emin Yalman'ın Türk mahkemeleri tarafından verilmiş mahkûmiyet kararını bozmak için, nasıl adı oyunlara müracaat ettiğini, millî hâkimiyetin yüz kızartıcı bir şekilde ayaklar altına alındığını. Türkiye'nin iç işlerine nasıl iğrenç bir şekilde Yahudiliğin burnunu soktuğunu; 1959 — 1960 seneleri gazete koleksiyonları açıkça gösteriyor. Yine aynı Yahudi fırıldacı. Şadi Akkılıç adlı komünistin hapishaneden uydurma raporlarla kurtulmasını temin etmiştir. Bu iki hadisede de zamanın iktidarlara, dış basında Türkiye aleyhine neşriyat taktiği ile korkutulmuşlardır. Bilinmesi gereken şudur ki, beynelmilel Yahudilik, beynelmilel basın organizasyonları vasıtasıyla, besleme basını ve komünizmi korumak mücadelesine girmiş ve her zamanki nakaratı «basın hürriyetini» tekrarlamaya başlamıştır. Bildiğimiz kadarıyla Sıkıyönetim Komutanlığının cevabı ve açıklaması, millî şurun cevabı hüviyetindedir.

Türkiye'de bir hafta içinde cereyan eden ve aydınlatılması gerekli hadiseler hakkında lüzumlu açıklamaları yaptıktan sonra, Türkiye'nin içinde bulunduğu şartları ıslâh edecek tekliflere geçebiliriz.

Daha önceki makale ve neşriyatımızda belirttiğimiz üzere.

a) Halkın komünizme karşı ve millî varlığın korunması gayesiyle, Ordunun ve Güvenlik Kuvvetlerinin nezaretinde eğitimi tamamlanmalı ve teşkilatlanmasına yardımcı olunmalı.

b) Sıkıyönetim Mahkemeleri, komünizmin Türkiye'yi kanlı bir iç harbe sürüklenme hareketinin başlangıç tarihi olan 1968 Mayıs'ında başlayan üniversiteleri işgal hareketinden, zamanımıza kadar girişilen bütün komünist hareketleri ve halkın mukabil hareketlerini muhakeme etmeli. Ve bütün teşvikçileri, mesulleri ve kışkırtıcıları cezalandırmalıdır.

Bütün kabahatleri, bugünü aylarca önce gö-

(Devamı 13'te)

Yeniden Millî Mücadele



İLHAM KAYNAGI

Vatanı Moskofa Peşkeş Çekme Hareketini Durduran Türk Ordusu Şimdi Netice Alma Safhasındadır

Sıkıyönetimin ilânından bu yana iki hafta geçti. Bu iki hafta içerisinde bütün basın ve yayın organları hep Sıkıyönetimden, Sıkıyönetim Komutanlıklarından, bildirilerinden bahsettiler. Halk, hâlâ Sıkıyönetimin ilânı meselesi üzerinde konuşmakta. Sıkıyönetimin ilânından memnun olanlar var, gocunanlar, kuyruk acısı çekenler var. Yine Sıkıyönetim sonrasında neler olabileceği hususunda dedikodu halinde dahi olsa tahmin yürütenler var. Endişe duyanlar var. Tülâsa geçtiğimiz iki haftanın en aktüel meselesi Sıkıyönetim ve Sıkıyönetim idaresinde olup biten hadiseler.

Son birkaç yıldan beri memleketi üratle komünizmin kucağına atmak için girişilen faaliyet ve bu maksada matuf soygunlar, işkenceler, adam kaçırmalar v.s. gibi zincirleme hadiseler bütün millette bir huzursuzluk âmili olmuştu. Ayrıca hadiseleri önlemekle görevli siyasi iktidarların bu mevzudaki akıl almaz umursamazlığı da ayrı bir sıkıntı kaynağı idi. Sabık iktidarın başı; «Otuzbeş

milyonluk Türkiye'de hiç hadise olmasın isteyemezsiniz, hadiseler olacaktır, çünkü her memlekette bu tip hadiseler oluyor» tarzında işi hafife alıyordu. Ama unutulan veya kasten görmemezlikten gelinen hadiseler alelade zabıta vakaları değildi. En azından bugünkü Sıkıyönetimi hazırlayan ve eğer «dur» denilmeseydi, memleketi mutlak bir iç harbe, kardeş kavgasına ve parçalamaya götürecekti. Ve bu cinsten hadiseler dünyanın her tarafında olmuyordu. Hadiseler bu mecraya dökülme istidadı göstermeye başladı mı o memleketteki siyasi iktidar mesuliyetini taşıyanlar buradan uzaklaşma pahasına hadiselerin üzerine yürüyordu.

Tarihin acı bir cilvesidir ki, bu birkaç yıllık dönem, bizde tam bir sorumsuzluk devresi olmuş, iktidardan anlamayanlar iktidar oluvermişti. Ancak, milleti koruma en başta hükümetin görevi olmakla beraber, yalnız onu ilgilendiren bir mevzu da değildir. Millete inanan, kalbinde azıcık milliyetçilikten eser bulunan her

vatansever bu noktada hadiselere âdeta bir Fransız, bir İngiliz, bir Moskof gibi seyirci kalamazdı. Herkese, her müesseseye, her millî kuruluşa bu demde düşen vazifeler vardı.

Durumun vehametini anlayanlar, mesulleri her fırsatta vazifeye davet etmiş ve fakat hiçbir müsbet cevap, sadraşife gür bir ses duyamamıştı. Milletin yegâne teselli kaynağı üniformalı millet evlatlarının ocağı millî ordunun hissiyatının ifadesi bayram mesajları olmuştu. Bu mesajlarda yapılan temennilerin ve uyarıların da neticesiz kalması, en nihayet bizi 12 Mart asil jestine getirmiş ve ordu kendi üzerine düğeni yapma hususunda vatanperver bir teşebbüsle bulunmuştu. Şimdi bu teşebbüs netice alma safhasına intikal etmiştir.

İşte 26 Nisan'da ilân edilen Sıkıyönetimin temelinde yatan düşünce ve niyet budur. Sıkıyönetimin ilânın-

dan memnun olanlar, bu düşünceye yürekten inananlar ve bu niyete samimiyle bağlananlardır. Yani tek kelime ile, düşmanları tarafından her zaman hor görülen, hançerlenen ve tahkir edilen aziz ve mazlum millettir. Kendi evlatlarını, göz bebeği ordusunu en sıkışık bir günde yanında görmesi onu ancak sonsuz bir sevince ve haklı bir gurura sevkederdi. Ve millet şimdi böyle bir sevincin içerisinde.

Sıkıyönetimin ilânından kuyrukacısı duyanlar ise, milletin hiçbir noktada alâkası olmayanlar, kozmopolitler, Yahudiliğin kirahık uşakları, komünistler ve onların halı himayecileridir. Daha açıkçası, Sayın Faik Türlün'ün ifade ettiği gibi halka karşı savaş açanlardır. Bu düşmanlıklarını fikir plânından fill kalıbına dökenlerdir. Banka odacısını öldürenlerdir. Canlılara «Soygunla ilgili bir genç yakalandı» diye hâlâ bunları millete masum göstermeye çalışan

«Önce hedefte mutabık olalım. Sıkıyönetim niçin ilân edildi? Bir iç savaşın arefesine gelmiştik. Hattâ bu savaş açılmıştı bile. Adına «Halk Savaşı» diyorlardı. Ben buna halka karşı savaş diyorum. Sıkıyönetim bu şartlar altında ilân edildi. İlk görevimiz huzur ve sükunu sağlamak ve vatandaşa devlet de varmış dedirtmektir. Halk bazı kişilerin ilân ettiği bu savaşa karşı tepkisini belli etmiştir. İki gün önce bir dönüm noktası geçirdik. Halk, halk savaşı ilân edenlere karşı olduğunu gösterdi. Banka soyanların peşine, onların silâhlarına rağmen düştü, kovaladı ve yakalattı. Çünkü halk, «Halk Savaşı» açanların memleketi bölmeye, parçalamaya, satmaya matuf bir savaşın içinde olduklarını anladı. Onlara karşı çıktı. Devletine ve memleketine sahip çıktı.»

1. ORDU VE SIKIYÖNETİM KOMUTANI
ORGENERAL FAİK TÜRÜN



Yahudi güdümlü gayri millî basın-
dır. Bir zamanlar çirkin emellerine
âlet etmek için «Devrimci ordu» di-
ye yansıttıkları ve fakat yüz bula-
mayınca «Demir Ökçelerin şakırtısı
geliyor» diye çağlığı basanlardır.

SIKIYÖNETİMİ TESİRSİZ HALE GETİRME GAYRETLERİ

Sıkıyönetim iki haftalık ısratın-
da tam bir başarı göstermektedir.
Bugünkü durumun meydana gelme-
sinde âmil olan fikir ve kuruluşlar
umumiyetle tesbit edilmiştir. Millet
aleyhtarî faaliyetlerin tezgâhladığı,
ifanetlerin plânlandığı komünist te-
şekküller kapatılmış, yöneticileri
hakkında takibata geçilmiştir. Her
Allahın günü millî değerlere söğen
ve iç savaşı körükleyen Pravda tas-
lakları komünist ceridelerin çanına
ot tıkanmıştır. Komünist eşkiya sür-
ruları artık rahatlıkla at oynatacak-
ları meydanları bulamamaktadır.

Bütün bu saydıklarımız, milletin
senelerden beri özlediği tedbirler
cümlesindendir. Hattâ seçim zaman-
larında bunlar partileri tercih se-
bebidir.

Gerçekten de millet, her seçim dö-
neminde bir partiyi diğerine tercih
ederken, partiye iktidar yollarını a-
çarken, programlarının iktisadi vaad-
ler yerine bu mahiyette olanlarına
iltifat etmekteydi. Ne yazık ki, halk-
tan kopuk iktidarlar bir türlü öze-
leni gerçekleştirememiş, en basit
istikrar tedbirleri bile millettan e-
sirgenmiş ve millet komünist eşki-
yalarla başbaşa bırakılmıştı. Şimdi
komünizmin tasfiyesi babında ilk bü-
yük adım olarak kabul ettiğimiz bu
tedbirlerin halkı ziyadesiye memnun
ettiğini belirtmek, millî bir basın
için kaçınılmaz bir vazifedir. Neti-
cesinin hayırlı olmasını temenni e-
deriz.

Sıkıyönetim idaresi, millî arzular
istikametinde faaliyet icra ederken,
komünistler de boş durmamış ve 16
Haziran sonrasında olduğu gibi Si-
kiryönetimi tesirsiz hale getirme ve

yıpratma hususunda değişik yollara
teveşül etmişlerdir.

Bir taraftan fikir hürriyeti sınır-
larını aşarak bu sapık düşüncelerini
fiil kalıbına döken iki gazetecinin
tevkifini bahane ederek, Sıkıyönetim
İdaresinin «Basın Hürriyetini» kal-
dırdığını ima etmek istemişler, di-
ğer taraftan Milletlerarası Gazeteci-
ler Federasyonu «FİJ» nin İstanbul'
da yapacağı 1972 yılı kongresi vesile
edilerek işi beynelmîlî plâna
dökmek istemişlerdir.

Ayrıca, memleket dışında ve mem-
leket içinde fısıltı yoluyla Türkiye'
de askeri bir hükûmetin kurulduğu
propaganda edilmiş ve Bizim Radyo
aracılığı ile faşizme karşı bütün
devrimcilerin (!) bir cephe teşkil et-
mesi istenmiştir. Sıkıyönetimi bu
türlü kombinezonlarla manen çökert-
me gayretleri devam ederken, kısa
zamanda büyük ölçüde tesis edilen
devlet otoritesini yıkmak için de iğ-
renç tecavüzlerden vazgeçmemişler-
dir.

Yahudi güdümlü basının genç di-
ye iltifat ettiği dört «Halk düşma-
nı», Ziraat Bankası Unkapanı şube-
sini soymak istemiş ve fakat kubur
farelerinin kuyruğu kapana kısılmış-
tır. Kendilerine mukavemet eden ve
plis emellerine âlet olmayan banka
odacısı ile veznedarını hunharca kur-
sunlamışlar ve öldürmüşlerdir. Ar-
tık bu faaliyetleriyle neyin mücade-
lesini ve kime karşı yürüttüklerini
aşağıdaki Sıkıyönetim Komutanlığı
nın bildirisinde de açık bir şekilde
ifade edildiği gibi ortaya koymuş-
lardır.

Bu köpek sürüleri, hiçbir zaman
halktan yana olmamışlardır. İt tüyü
gibi bıyıklarından, yamyamvari saç-
larına, suratlarındaki acayipliğe, kul-
landıkları iğrenç usullere ve niyet-
lerine kadar daima halkın karşısın-
da ve halka düşman olmuşlardır.

Şurası kesinlikle bellî olmuştur ki,
komünizm halka rağmen zorla ayak-
ta duran Rejimdir. Ve her yerde



büyük tepkiyle karşılanmaktadır.
Bozkır sokaklarında halkın bunlara
neden torba ve yular takıp sokakla-
rında dolaştırdığının mânâsı son ban-
ka soygunu ile daha iyi anlaşılmış
oluyor. Halkın senelerce evvel sağ-
duyusu ile açıkladığı bu gerçeğin
günlük politikacılarca yeni idrak e-
dilmesi ne haziirdir.

Yine İstanbul Teknik Üniversite-
sinde Küba şeytanları akıllarınca Si-
kiryönetimi tınmamak için derslere
girenlere mani olmak istemişler ve
fakat cevizin sert olduğunu anlayın-
ca çenesine taş değen köpek gibi a-
ğızlarını poyraza (kuzeye) çevirme
ye başlamışlardır.

HADİSELERİN HATİRLATTIKLARI

İki haftalık kısa bir zaman içinde
devlet otoritesinin hadiselerde ken-
dini hissettirmesi, çirkin politikacıla-
rın küçük hesaplarıyla gizlenen bir
çok gerçeği ortaya koymuştur.

Bugünkü vahim durumun meydana
gelmesinden sorumlu oldukları için
aranan veya el'an nezaret altında, ya
da tutuklu halde bulunan 300'e ya-
kın şahıstan asgarî 280 tanesi aşırı
solcudur. Değişik tertiplerin ve ci-
nayetlerin fallıdır. Geriye kalan 20
kişi ise, çoğu zaman komünistlerin
iftiralarına kurban giden masum mil-

liyetçilerdir.

Ayrıca bir zamanlar devrimci di-
ye sırtı sıvazlanan bu canilerin dev-
letçi devirmek için hangi vasıtalarla
sahip oldukları ve neyle uğraştıkları
da ortaya çıkmıştır. Kör gözlere ib-
ret olması bakımından aşağıdaki du-
rum son derece manidardır.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda
milliyetçi bir talebeyl yaralayan ve
arkadaşlarından birini öldürmekten
sanık Münip Coşkun, üzerinde iki ta-
banca ve külliyetli miktarda mermi
ile yakalanmıştır. Kürşat İstanbullu
adlı bir başka eşkiyanın evinde ise
bir askeri depodan daha fazla mal
zeme bulunmuştur:

Bir adet 7,65 Browning tabanca
boş bir şarjör, 26 adet Tomson mer-
misi, 12 adet boş kovan, 7 adet 9
mm.'lik mermi, 42 adet 7,65'lik mer-
mi, bir adet tabanca namlusu, 21 adet
büyük boy, 13 adet küçük boy ve 1
adet hazırlanmış dinamit lokumu, bir
miktar saniyeli fitil, bir torba du-
mansız barut, 18 adet dinamit baş-
lığı, 10 adet uçaksavar makinalı tü-
fek mermisi, 2 saatli bomba kapsü-
lü, iki adet saatli bomba için ko-
saatli.

Şimdi millet bunların nereden ve
nasıl temin edildiğini soruyor ve ha-
inkeri sonuna kadar bilmek ve dev-
let eliyle ezildiklerini görmek isti-
yor.





— 1961 Anayasasını hazırlayan kurul görülüyor. Resim de Sıddık Sami Onar, Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Hüseyin Nail Kubalı, Ragıp Sarıca, Naci Şensoy, Tarık Zafer Tunaya, Doç. İsmet Giritli var. Anayasayı hazırlayanların kimliğine göz atılınca, neden lüks olduğunu daha kolay anlayabiliyoruz. Büyük nisbette eylemlerin toplandığı bir heyet, ancak eylemcilere geniş hürriyetler tanıyan bir anayasa hazırlayabilirdi.

Anayasa Niçin Lüks Hazırlandı Değişiklik Nasıl Yapılabilir?

Anayasa lüks müdür?

Geçen hafta içinde Başbakan Nihat Erim'in, yabancı gazetecilerle yaptığı basın toplantısında, yeniden gözden geçirilmesini düşündüğü «lüks Anayasa» meselesi, bu açıklamadan birkaç gün sonra da Anayasa değişikliği tasarısı belli olunca, aydınlarımızın, bilhassa hukukçularımızın bütün dikkatlerini üzerinde toplayan bir mesele oldu. Böylece Örfi İdare Kanunu değişikliği tasarısından sonra ikinci kanun değişikliği ortaya konulmuş olmaktadır.

Memleketimizi yer yer Sıkıyönetim zaruretine sokan silahlı komünist ihtilâl hareketleri karşısında önce «reformlar» şeklinde yumuşak bir biçimde ortaya çıkan tedbirler; hükümet programındaki sözde komünizmin istismarına vesile olan fakirliğin giderileceği hususundaki vaadlere rağmen, devleti gasbetmeye yönelmiş silahlı hareketler sona ermeyince, daha sert tedbirler şekline döndü. Sıkıyönetim Kanunu tadili hazırlıkları 16 Haziran isyanı nazara alınarak yapılırken, artan hadiseler karşısında Örfi İdare de ilân ediliyordu.

Hükümet, bir taraftan komünist ihtilâl hareketini kökünden kazıyınca kadar sürecek bir Örfi İdare düşünüyor. Bir taraftan da bu rejimi daha sağlam bir hukukî temele oturtabilmek düşüncesiyle Anayasamız da değiştirilmesini programına almış bulunmaktadır.

Yeniden Millî Mücadele, hükümetin kızıl terörü kırmak için ne yapması gerektiğini, ilmi ve gerçekçi çalışmalarıyla tesbit ve 27 Nisan 1971 tarihli 65. sayısında etraflı şekilde bildirmiştir. Bilâhare ilân edilip, icraatı belli olan Sıkıyönetimin hareket tarzı itibarıyla bu mücadeleyi evvelden beri düşünmekte olduğunu millet ve memleket menfaatleri bakımından memnuniyetle müşahade etmiş bulunuyoruz. Hattâ Anayasa değişikliği tasarısında bile bu tesiri bulmak mümkündür. Bu bütün milletçe maruz kaldığımız tehlike karşısında hükümetin ve ordumuzun millet menfaatlerini düşünerek hare-

ket etmiş olmalarından doğan bir neticedir. Zamanla bütün millet düşmanlarına karşı bütün devlet kuvvetleriyle birlikte milletin şuurlu bir birlik ve beraberlik içinde bulunacağını müşahade edeceğiz. Hadiseler milletin teşkilatlanıp, hiçbir tarafından düşmanlar lehine su sızdırmayan yekvücut bir kitle haline gelmesine yardım edecek şekilde gelişmektedir. Ordulaşmış bir millet varlığının tezahürü bütün düşmanlarımızın sonu olacaktır. Vergisiyle hazıne; askerliğiyle bir ordu demek olan millet, devlet kuruluşu içerisindeki gerçek yerini ve hâkimiyetini elde edince, son hadiseler sebebiyle özenen siyasî düzen en ideal şekliyle kurulmuş olacaktır. Ordumuzun Sıkıyönetim vesilesiyle yayınladığı bildirilerde bu hususta görülen ışıltılar, yarının parlak istikbalinin güneşi olacaktır. İşte, hadiselerin bu gelişme seyri içerisinde Anayasa tadili meselesini ele alıp genel olarak değerlendirmemiz gerekirse bu şöyle olacaktır:

Erim'in: «1969 Anayasası çok ileri, Türkiye için fazla liberal esasları ihtiva etmektedir» ve «Türkiye böyle bir lüksü kaldıramaz» ifadeleriyle tenkid ettiği Anayasa, 27 Mayıs ihtilâlinin ilk saatlerinde İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden davet edilen 7 öğretim üyesinin, Ankara Üniversitesi Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakültesinin üç öğretim üyesi ile birlikte hazırlayıp 15 Ekim 1960'da Millî Birlik Komitesi'ne teslim ettikleri ön tasarı ile doğmuş bulunmaktaydı. Bu ön tasarı Ankara Üniversitesi SBF'nin başka bir Anayasa tasarısı daha hazırlaması sebebiyle, iki ayrı tasarıdan ibaretti.

Temsilciler Meclisi, Anayasa Komisyonu İstanbul Komisyonunca hazırlanmış ön tasarısı, etüd metni, SBF tasarısını da yardımcı metin olarak kabul etmiş, ayrıca bütün dünya anayasa sistemlerini ve tetkikatını yeniden gözden geçirmiştir. «Bütün bu çalışmaların Türkiye'nin gerçekleriyle bağdaştırılması yönüne gidilmiş ve geride bırakılan devrenin

demokratik, siyasî hayatı zedelemiş ve hürriyetleri ortadan kaldırmışa tahdit etmiş olduğu gözden uzak bulundurulmamış ve böyle bir durumun geriye dönmemesi isteği bilhassa çalışmalara hâkim olmuştur» (Temsilciler Meclisi Anayasa Komisyonu raporu, 9.3.1961) Temsilciler Meclisi Anayasa Komisyonunun etüd metni olarak kabul ettiği İstanbul Komisyonu ön tasarısı ise bu komisyonun özel bir çalışmasının mahsulüdür. İstanbul Komisyonu çalışmalarına bir Anayasa anketi hazırlamakla başlamıştır. Çeşitli siyasî, meslekî vesair teşekküllerin üniversite öğretim üyelerinin, gazetecilerin ve fikir adamlarının görüşlerini bu yoldan elde etmiştir.

İstanbul Komisyonu bir taraftan da dünya anayasaları üzerinde mukayeseli incelemeye başlamıştır. Bilhassa İtalya ve Batı Almanya gibi dikta rejimlerinden henüz kurtulmuş ve Batı demokrasisine dayanan bir rejim kurmuş olan devlet anayasalarından faydalanılmıştır.

Görülüyor ki Anayasa, o günün heyecanlı siyasî havasının tesirinde, milletin kuyruk, gerici gibi çirkin isimlerle damgalanan bir kısmının bölünüp caniler gibi takibedildiği, ızdıranlı hatırası hayallerde daha dün gibi taze bulunan belli günlerde o günün havasına göre hazırlanmıştır.

Tasarı hazırlayıcılarının ideolojik istikameti bizl bugünkü tadil zaruretiyle karşı karşıya getirmiştir. Önceleri sosyalizmi, bütün milletlerin kapıldığı bir moda gibi mütalâa ederek Türkiye'yi de buna uymaya mecbur bir ülke olarak göstermek gibi hafifinden sol propagandaya başlayan bazı İ.Ü.H.F. öğretim üyelerinin, daha önce tasarısını hazırladıkları Anayasayı bu gidişe göre hazırlayacakları muhakkak idi. Nitekim «sosyal devlet» ilkesinin bile «Sosyalizm» ile eş mânâlı utulmaya çalışıldığı Anayasamız, efkârı umumiyece Türkiye'de komünizmin açıkça propagandasına imkân vermek için böyle yapılmış olarak kabul edilmektedir. Türkiye'de komünist faaliyetlerin azgım-

laşması, bu Anayasanın kabulünden sonra başladığı gibi; bütün kızıl komünist fikir adamları da Anayasayı her fiillerinin önüne kalkan yaparak onu bir nevi sosyalizm zırhı haline getirmişlerdir.

Türk Milletine ait olan bir kanunun bu suretle millet aleyhine millet düşmanlarına fırsat verecek şekilde kullanılması ise kanunların yapılışında, kanunun mevzuu olan millet varlığının, kanunların yapılış sebeplerinin ve gayesinin hiç hesaba katılmamış olmasının bir neticesidir.

Son iki asırdan beri âdeta bir cansız varlık gibi tepe tepe harcanıp kullanılacak bir meta halinde görülen millet, bütün hayatîyetine ve realitesine rağmen nazara alınmamıştır.

Kanunların;

Millet bünyesinden çıkmış olacağı farzedilen ve bu sebeple sosyal bünyenin realitesine uygun olması prensibi hukuk kitaplarının sayfeleri arasında unutulmuştur.

Kanuncuların, kanun diye tercüme edip uygulamaya çalıştığı Avrupa'nın, aslında Yahudi şeriatında köklerini bulan kanunları kendi cemiyetlerinin bünyelerini esas olarak aldıkları halde, bizde böyle bir husus hiç nazara alınmamıştır.

Böylece içtimai, siyasî, kültürel, hâsılı her yönden milletimizin ideolojik yapısına aykırı bir hukukî sistemin tatbikati, milleti içinde bulduğumuz sıkıntılı ortama sokmuştur. Bu ortamda komünizmin doğuşu ve yer yer devlet imkânlarından faydalanarak yaşayışı şöyle olmaktadır.

Türkiye: ideolojisi düşman, kültürü hakir, kendisi fakir görülen bir milletin vatanıdır. Bu vatanda millet okusun da adam olsun diye şehre gönderdiği tertemiz evlâdını, şehrin acı havası içinde millî benliğini ve şahsiyetini kaybetmiş, mensup olduğu milleti unutmuş görmektedir. Milletten evlâdını elinden alıp, onu atasına düşman hale getiren gayri millî kültürün hâkimiyeti vardır.

Bu gayri millî kültürün kurbanları içinden seçtiği köle ruhlu şahsiyetsiz kişileri emperyalizmin âleti olmak üzere mason localarına sokup eğiten millet düşmanı şer kuvvet yani beynelmilel siyonizm bu suretle elde ettiği ajanlarla iktidarların ve devlet müesseselerinin kilid noktalarına sızmış, millet ideolojisini gayri resmî hale getirmiş, millî kültürü rafa kaldırmaya maalesef muvaffak olmuştur. Böylece yurdumuza hâkim olan materyalist asıllı kapitalizm, bu zulmü ve emperyalizmi daha hızlı ve daha geniş bir şekilde amansız bir surette devam ettirme usulünün yani komünizmin ortamını hazırlamıştır. Kapitalist ve liberalist bir düzende kuvvetlenen siyonist sızmalarının bu kuvvet ve hâkimiyetini komünizm şeklinde daha sınırsız ve sert bir biçime dönüştürmesinden daha normal birşey olamaz.

İşte Türkiye'deki gayri millî kültür hâkimiyeti, devresini böylece tamamlamak ve komünizmi kurmak suretiyle hedefine varmak istemektedir.

İşte bu gerçek ve acil durum, Erim'in ifade ettiği gibi «1961 Anayasamızın ihtiva ettiği temel hak ve hürriyetlerin bu hak ve hürriyetleri ortadan kaldıracak şekilde sulistimal edilmesi» dir.

Milletin yok edilmesine, devletin komünist eşkiyalar tarafından ele geçirilip bir sosyalist halk cumhuriyeti

(Devamı 13'te)

Orta - Doğu Meselesinin Çözüm Yolları Nelerdir?

Rogers'in Gezisinin Manası

«6 Gün» savaşlarından bu yana 4 yıl geçti. 1967 harbinin önde gelen lideri Nasır öldü. Yine arap dünyasını komünizme meyyal korkak ve muhteris liderler yönetiyor. İşte arap dünyasını bu toplama liderleri ile İsrailin muharref Tevrat'tan taviz vermeyen liderleri arasında, son günlerde önem kazanan bir soğuk harp var. Orta-Doğu buharanı bütün şiddeti ile devam ediyor. Yazımız Orta-Doğu'daki son gelişmeleri incelemektedir.

CENTO, ORTA-DOĞU HAKKINDA NE DÜŞÜNDÜ?

1955 yılında John Foster Dulles tarafından temelleri atılan ve geçenlerde Bakanlar Konseyi Ankara'da toplanan «CENTO» ittifakını yakından ilgilendiren Orta-Doğu buharanı, haftanın önemli olayları arasında idi. İki gün süren Bakanlar Konseyinin toplantı sonunda yayınlanmış olduğu ortak bildiride «Orta-Doğu'da barışın sağlanmasının acele bir ihtiyaç haline geldiği» belirtilmişti.

Geçen haftalar belirttiğimiz gibi asıl amacı Sovyetlerin sıcak denizlere ve Güneye sızmasını önlemek olan pakt, şimdiye kadar ictaati ile başarılı olamadığını ortaya koymuştur. Sovyetler, son 20 yıl süresinde takip ettikleri politika ile hemen hemen bütün arap ülkelerini ele geçirmişler ve Akdeniz'de stratejik ehemmiyet gösteren bölgelerde üsler kurmuşlardır. CENTO, Ortadoğu buharanının büyük olduğundan bahsetmiş, ancak tedavi şekli göstermemiştir. Binaenaleyh CENTO bildirisine, «temenniler bildirisi» dersek yanlış söylemiş olmayız.

AMERİKA'NIN ORTA-DOĞU POLİTİKASINDA DEĞİŞİMLER

Ankara'daki CENTO toplantısına katıldıktan sonra soluğu Ortadoğu ülkelerinde alan Birleşik Amerika-Dışişleri bakanı William Rogers'in ziyaretleri, Amerikanın Orta-Doğu politikasında bazı değişikliklerin olduğu intibahı veriyor. Siyasi otoriteler Ortadoğu çıkmazı için Rogers'in ziyaretinin son şans olduğu görüşündeler.

William Rogers, 1953 yılında John Foster Dulles'in yaptığı ziyaretten bu yana geçen 18 yıl içerisinde, Ortadoğu'ya gelen ilk Amerikan Dışişleri Bakanı'dır. Bu husus dahi, Ortadoğu, buharanına son günlerde Amerika'nın verdiği ehemmiyeti anlatmaya kâfi.

Ürdün kralı ile görüşen Dış-

işleri Bakanının ziyareti hakkında herhangi bir açıklama yapılmamıştır. Ancak daha önce Suudi Arabistan'a uğrayan Rogers'in, probleme yeni bir çözüm tarzı getirmediği, Arabistan Dışişleri Bakanı Ömer Sakkaf tarafından basına aksettirilmişti. Ne varki bu sözler daha ziyade diplomatik anlam taşımaktadır. Zira Rogers'in Ortadoğu'ya teklifsiz gittiği düşünülemez. Ancak şu söylenebilir: Rogers, tarafları dinledikten sonra teklifini bildirecektir.

YENİ ARAP FEDERASYONU VE İSRAİL

Ortadoğuda arap kesiminin son durumunu gözden geçirelim.

Geride bıraktığımız günlerde Mısır devlet başkanı Enver Sedat, Libya Başbakanı Kaddafi ve Suriye devlet başkanı Hafız El Esad Bingazi'de toplanarak «Arap Cumhuriyetleri Birliği» federasyonunu kurmuşlardı. Aşağıda teferruatı ile inceleyeceğimiz bu üçlü federasyon, 1 Eylülde 40 milyon Arap halkını tasviplerine sunulacaktır.

Üçlü Federasyon Arap halkına liderleri tarafından benimsenilmeye çalışılmıştır. Ancak liderlerin gerek radyo konuşmaları ve gerekse basın toplantıları halkta beklenen ilgiyi doğurmadığı gibi, Beyrut'ta çıkan gazeteler birleşmenin aleyhinde makaleler yayınlamışlardır.

Paktın, daha önce kurulacağı, ancak bu tarz bir birleşmenin bozulmasının gün meselesi olduğu 44. sayımızda belirtilmişti. İlk bakışta Federasyonun İsraille karşı kurulduğu zannedilirse de, durum daha değişiktir. Zira Federasyonu teşkil eden 3 lider de koltuklarından pek emin değiller.

Enver Sedat, Mısır komünist partisinin genç militanları tarafından (ki bunlar Pan-Arap'tırlar) tehdit edilmekte. Kaddafi eski ihtilâl arkadaşlarını hâlâ içeride tutmakta. Esad ise, hergün darbe tesebbüsü buharanları geçirmektedir. Beyrut'ta çıkan gazeteler «Bingazi'de imzalanan bu paktın tek hedefinin, kurulu iktidarların korunması» olduğunu yazmaktalar. Esasen daha önce Arap liderleri arasında müteaddit federasyonlar kurulmuş, ancak kısa zamanda dağılmıştır.

Yeni Paktın İsrail bakımından tehlikeli olmadığı Mose Davan tarafından kesinlikle ifade edilmiş. «Yeni federasyon taktik yönden İsrail için yeni tehlike'ler doğurmayacaktır» denilmiştir.

Bu da gösteriyor ki, üçlü pakt, İsrail'e karşı birleşmek için değil de, koltukların istikba-

lini temin amacı ile kurulmuştur.

ENVER SEDAT VE YOLDASLARI ARASINDAKİ DİDİŞME :

Mısır Komünist Partisi arasındaki ihtilâflardan bahsederken son günlerde epey bahsi edilen Ali Sabri'nin tasfiyesine temas edeceğiz.

Komünist Partiler arasındaki ihtilâflar, Mısır'ın tek partisi Sosyalist Birliği Yürütme komitesine de sıçramakta gecikmemiş ve hiç beklenilmeyen bir anda, Enver Sedat'ın yardımcısı Ali Sabri'yi azlettiği açıklanmıştır. Üstelik Ali Sabri'nin azli Rogers'in Kahire'ye gelişinden iki gün önceye rastladığından dikkati çekmiştir. Her ne kadar Ali Sabri'nin Moskova'ya yakınlığı ve Amerikan aleyhtarlığı biliniyorsa da, azline esas sebebin Enver Sedat'ın üçlü konfederasyona girişinin tenkidi olduğu ya da ihtimal görülmektedir. Ali Sabri'nin tasfiyesi ile hükümette yer alan «Hür Subaylar» grubu tamamen tasfiye edilmiş olmaktadır.

Ali Sabri'nin tasfiyesini Sedat'ın «Sovyet aleyhtarlığına» yorumlamak, basit bir düşüştür. Öte yandan, Rusya'nın Mısır'ı İsrail'le anlaşmaya zorlaması ile Ali Sabri'nin tasfiyesi arasında doğru bir münasebet kurulursa; Enver Sedat'ın Ali Sabri'yi tasfiye işinde, Kremlin'in tasviplerini aldığı kestirilebilir. Zira İsrail kaynakları Ali Sabri'nin tasfiyesi ile anlaşmanın daha da kolaylaşacağını bildiriyorlar.

MISIR DAHA TAVİZ VERECEK Mİ?

1967 yılına kadar «İsrail» diye bir devleti tanımayacağını bil diren Nasır, «6 Gün» savaşlarında hatalarını televizyon ekranında ağılamak suretiyle örtbasa çalmıştı. Simdi yaveri Enver Sedat ise, İsrail'in eski sınırlara çekilmesi halinde Süveyş Kanağını trafiğe açacağını söylüyor. 4 sene gibi kısa bir zamanda baş aşağı yuvarlanan politika, işte böyle temsil edilmekte. Üstelik Enver Sedat, Rogers'le görüşme esnasında daha da taviz vereceği benzemektedir. Zira Bingazi dönüşünden bir kaç gün sonra Kahire'de verdiği demeçte; «Barışçı çözüme giden kapı henüz kapanmamıştır.» demiştir. Bu sözler Enver Sedat'ın taviz üstüne taviz vermekte bir beis görmediğini ortaya koymaktadır. Görülüyor ki Arap dünyasının liderleri takip ettikleri politikalarda devamlı iflas halinde dirler. Su an İsrail'in işgal etmiş olduğu topraklarda 1 milyon kişinin maruz kaldığı tahkir ve



— ABD Dışişleri Bakanı William Rogers'in Ortadoğu gezisi ABD'nin yeni bir politika çizdiğinin işareti olabilir mi? Rogers'in Arab ülkelere yaptığı gezinin neticeleri ne olacaktır. İsrail nasıl tepki gösterecektir? Bütün bu sualler bugünlerde cevap bulacaktır.

ışkenceler bir kenara bırakılmış, asıl düşmanla savaş hedefinden saptırılmış ve taht kavgaları başlamıştır

Bütün ümidini Sovyet yardımına bağlamış bir politika, sinisi yahudilik karşısında başarı sağlayamaz. İstikbalde muhakak gibi görünen bir Arap - İsrail harbi, halktan uzak Arap liderlerinin kötü idaresi ile İslâm dünyasına daha çok felaketler getirecektir. Bu bakımdan Arap dünyasının şu kesin gerekleri görmesi zaruridir.

a) Sovyet yardımı yapmaktır ve Mısır'a sadece müdafaa silâhlarının verildiği bizzat Tel-Aviv'deki Rus konsolosluğu tarafından açıklanmıştır

b) Elbette bütün Arap dünyası müşterek Yahudi tehlikesi karşısında birleşmelidir. Ancak bu birleşmenin başında Arap halkından uzak, korkak, muhteris, cahil ve komünist liderler oldukça netice alınamayacaktır.

c) Geçen hergün Arap halkının aleyhine işlemekte ve diplomatik temaslara netice alınmadığı müşahade edilmektedir. Geçen bu süre zarfında İsrail devamlı yığınak yapmakta ve cephesini takviye etmektedir.

d) İsrail liderleri muharref Tevrat'tan asla taviz vermezken Arap liderlerinin taviz üstüne taviz vermeleri düşündürücüdür. Suçlu kimdir. Kim toprak işgal etmiştir? İsrail olduğuna göre, tarafsız dünya gözünde diplomatik temaslara iğrenç yahudi harekâtı anlatılmalıydı ve anlatılmalıdır

e) Liderler arasındaki çekişmeye gelince. Esasen İslâm dünyasının başını kimi hain, kimi gafil ve muhteris liderler yemiştir. Çok parçalanmış İslam dünyasının başına belâ bu illet, yine süregelmekte. Bu yüzden halkın bizzat kendi içinden, kendi ideolojisine bağlı liderleri iş başına geçirmesi gerekir.

Üniversiteleri Kızıl İhtilal Yuvası Hlin

KİMLER

Uzun bir kapanış devresinden sonra, nihayet üniversiteler açılmıştır. Üniversitelerin açılışı, dersine devam etmek, milletin hizmetine koşmak isteyen insanlar için bir sevinç vesilesi olduğu gibi, anaları ve babaları da aynı derecede sevindirmiştir. Şimdi huzur dolu günler bekleyen insanlar sevinçlidir.

Üniversitelerin açılışında ve imtihanların başlamasında, fakülte kapısında belde tabanca durup, şebeke soran ve canının istediğini alıp, kafasına uymayana almayan devrimci (!) tip yerine, milletin ve vatanın koruyucusu Mehmetçik vardır. Bundan dolayıdır ki, üniversitelerin büyük çoğunluğu hadisesiz açılmış, imtihanlar sakın başlamıştır. Yalnız, bunlardan bir istisna vardır: Teknik Üniversitesi. Teknik Üniversitenin açılışı esnasında, büyük sayıda asker, okul etrafında tertibat almış ve bir hadise çıkmasına mani olmak istemiştir. Yalnız okul içine giren devrimci maskeli komünistler, yine eski ihanetlerine devam etmek istemişlerdir. Bunlar arasında, Sıkıyönetim Komutanlığınca arananlar da vardır. Teknik Üniversite gibi bir üssün düşmesini istememiş olmaları ki, bazı karışıklıklar çıkarmayı denemişler, orduyla, talebeyi karşı karşıya getirme hain taktiğine başvurmuşlardır. Fakat askerin sabırlı ve vakur davranışı, hepsinin iradesini



— Yukarıda Amerika'dan homoseksüel şaibesiyile dönen Tarık Zafer Tunaya ile bektaşı tıynetli Hıfzı Veldet Velidedeoğlu görülüyor. Komünist hareketin tahrikçileri ve hamilerindendir.

çözmüştür. Lâkin ikinci gün yine Sıkıyönetim Komutanlığınca arandığı ilân edilenler, talebeyi derse sokmak istemeyince, 135 kişi yakalanmış ve gözaltına alınmıştır.

Bu hadiseyi iyi tahlil etmek gerekir. Zira, halen Sıkıyönetim kanunları yürürlüktedir. Ve fevkalâde idare şekli uygulanmaktadır. Türk Ordusunun fiilî hâkimiyet devresinde yaşıyoruz. Ve herkesin ümidi Sıkıyönetime bağlanmıştır. İşte bu şartlar karşısında, İstanbul Teknik Üniversitesinde bir grup, kendi alışılmış eylemlerini sürdürmek istemişlerdir. Bu hadisenin arefesinde, Unkapanında bir banka soygunu teşebbüsünün olması aynı değerlendirmenin içine alınır, hadise biraz daha açıklık kazanacaktır. Sıkıyönetimin gücünü deneme mahiyetindeki çıkışlar olarak değerlendireceğimiz bu hadiseler, bize Sıkıyönetimden sonraki günler hakkında uyarıcı bilgi verebilecek niteliktedir.

Belki de Sıkıyönetim devresinde komünistler bu iki denemeden başka çıkış yapmayacaklar (kesin bir çatışma ortamına girmeleri imkânı da gözden uzak tutulmamalıdır) ve dünya komünist ihtilâl tekniğinde örneklerini bulan geri çekilme safhasına (ihtilâlin cezr safhası) geçeceklerdir. Fakat bu, hiçbir zaman komünistlerin hedeflerinden vazgeçtikleri mânâsına gelmeyecektir. Sıkıyönetim günlerinde banka soygunu, talebeyi derslere sokmama gibi hareketleri yapan (boyplarının ölçüsünü almak pahasına da olsa) Komünistler Sıkıyönetimin bittiği gün yeni tedhiş ve terör hareketlerini başlatacaklardır. Tıpkı geçen yılki Sıkıyönetimin bitiş gününde DİSK'li sanıklar tarafından mahkeme salonundan çıkışta ihtilâl marşı söylendiği gibi. Tekrar üniversiteler ihtilâl üssü haline gelecektir.

Bütün bu sebeplerden dolayı meseleye köklü çözüm yolu bulmak zureti vardır. Üniversitelerde bugünkü tehlikeli durumu hazırlayan vasatı ortadan kaldırmak ve buhranın kaynağını kurutmak şarttır. Hadise çıkaranların büyük çoğunluğu üniversite talebesi olduğuna göre, meselenin halli büyük nisbetle üniversiteyle ilgilidir. Her ne kadar, dersden çok ihtilâlcilik öğreten bazı TÖS'çü militanların tahrikiyle, liseli talebelerin ismi de duyulmaya başlanmışsa da, bunu önlemek biraz daha kolay olup, TÖS'çülerin faaliyetlerinin durdurulması kâfidir. Fakat üniversite meselesi mühimdir. Liseyi masum ve millete hizmet duygularıyla dolu olarak bitiren ve üniversiteye en samimi niyetlerle gelen talebenin burada ihtilâlcilik olmasını sağlayan âmiller nelerdir? Temel mesele budur. Lise talebesi, durup dururken ihtilâlcilik olamayacağına göre, üniversitede talebeye birşeyler verilmektedir ki, zayıf iradeli ve zayıf inancılı olanlar, bu darbelerin tesirinde kalmakta, milletin ideallerinden uzaklaşmaktadır.

SEBEP NEDİR?

Bizce, üniversitelerin kızıl ihtilâl üssü haline gelmesindeki sebepler şunlar olabilir:

1 — Önce, üniversiteye gelen talebe çeşitli ıztıraplarla çok daha yakından temas halindedir. Baba vasiyetindeki lise çağı bitmiş, az çok şahsiyetin tebarüz ettiği ve kendi kendine yeter olma hissinin teşek-

kül ettiği bir devre içerisine girmiştir. İşte, talebe bu devrede, başta kendi çevresinde olmak üzere, milletin ızdırabıyla daha yakından ilgilenecektir. Kitapların pahalılığı, bazı Prof'ların imtihanlarda keyfi ve taraflı tutumu, v.s. gibi meseleler talebeyi gayr-i memnun bir hava içerisine itmiştir. Talebe bu meselelere çözüm yolu aramıştır.

Bu tip meseleler, üniversite öğrencisini, milletin ızdırabını duyar ve milletin buhrandan kurtuluş hareketini kıvılcımlamasını sağlayabildi. Eğer milletin evlâdına muzır ahtapotlar kol salmasaydı. Fakat heyhat!..

2 — İşte bu durumda, talebe arasına sızmış, hücre eğitiminden geçmiş komünist ajitörleri, ızdırap vurguncuları, talebenin en samimi hislerini istismar etmişlerdir. Bu istismarın son derece adice ve hızlı yürütülmesine rağmen, bu badirede atlatılabildi. Nitekim, önceleri komünist yalanlarına kanıp hadiseler giren, sonra onların gerçek emellerini anlayıp dönen ve milletin buhrandan kurtuluş hareketine katılan insanların sayısı az değildir. Fakat bugün banka soyun, adam kaçırın ve her türlü ihaneti yapabilen insanlar kurtarılamamıştır. Çünkü:

3 — Üniversitelerde, talebeyi materyalist bir kültürün ve Marxist bir ideolojinin tutsağı yapmak isteyen mekanizma faaliyet göstermiştir. Talebeyi ihtilâlcilik yapmak ve Rusya'nın beşinci kolu haline getirmek isteyen sistemli bir komünizm propaganda (teorik ve pratiğiyle) sürdürülmüştür. Çeşitli mahfillerde millet üzerinde kumar oynayan kara cüppe- li Prof. ünvanlı gerçek yobazlar, milletin en verimli dimağlarını, beyinlerini ve milletin en dinamik evlâdlarını, komünist partisinin korkunç çarkına peşkeş çekmekle meşgul olmuşlardır. Millet evlâdlarının zihinleri, Komünist Parti mekanizmasının dişlilerine kısırılmış ve dümûra uğratılmıştır. Ondan sonra, satılmışlar, hainler, moskof uşakları bol bol türemiştir.

Bizim burada bir kısım Prof'lar hakkında söylediklerimizi ağır bulanlar olabilir. Eğer onlar da, üniversite anfilerinde, sığındığı «Prof.» ünvanı arkasından millî kültürü baltalayanları, millete moskof beşinci koluğunu telkinini yapanları, örümcek kafalı Marksist felsefe propagandistlerini görselerdi, dinleselerdi, bizim söylediklerimizi az bile bulacaklardı. Eğer, Moskova Lumumba Üniversitesi Prof'luğu hayranlarının bir ihtilâl ortamı meydana getirmek için nasıl yırtıldığını seyredebilselerdi, bugün üniversite buhranı diye bir meseleyi millete hazırlayan zihniyete kin ve nefretlerini boşaltacaklardı. Fakat heyhat ki; gayri millî basın denen Yahudi güdümlü paçavralar bu adamları gerçek ilim adamı, kahraman olarak ilân ettiler. Samimi vatansever ilim adamlarına ise atmadıkları çamur bırakmadılar.

Ama artık meseleler, o kadar kolay geçiştirilemeyecektir. Artık milletin hayat ideallerine bağlı ve mil-

let varlığını her türlü ihanete karşı savunmaya azmetmiş kalemler, ihanetleri ortaya koyacaktır. Üniversitelerde ilim adına Marxist felsefeyi öğreten, kızıl ihtilâl plânlarının tatbikinde başta yürüten, millî ideallerin korunması için yapılan her türlü millî jeste karşı çıkan ünvanına lâyık olmayan ünvan sahiplerinin gerçek yüzünü millete açıklayacaktır.

Bunlardan Tarık Zafer Tunaya adlı, Amerika'dan homoseksüellik şaibesiyile dönen birisi, 1968 yılı ilk komünist gösterilerde talebenin önünde yürüyordu. Tâ Vilâyetin önüne kadar ve onların sözcülüğünü yapıyordu. Bunlardan Ragıp Sarıca adını taşıyan Beyoğlunda, Sovyet Se-farethesinin yakınında bir pastahane Lövantenlerle hemhal oluyordu. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu adlı bektaşı tıynetli Prof. taslağı basın toplantısı yapıp, devrimcileri (komünist ihtilâlcilerinin maskeli adı) güç birliğine ve bölünmemeye çağırıyordu. İdris Küçükömer isimli bozguncu ise her gün derslerinde tüzen değişikliğinden dem vurup, maskeli sözlerle gizli niyetini belirtiyordu. Düzenin Yabancılaşması isimli kitabında şöyle söylüyordu

«Oysa 1960'tan sonra bürokrat grubun subay kesiminin, kitle olarak niteliğini değiştirecek. tarihi bir gelişmenin içine itilmekte olduğunu görüyoruz. Bürokratların subay kesimi kitle halinde üretim aracı sahibi sınıf olmaya itilmektedir. Başka deyişle, kapitalist sınıfa girmeleri sağlanmaktadır. Bu bürokrat davranış almasılarından dördüncü alması (alternatif) uyan bir vöneltidir. Bu gerçekleştiği ölçüde, diğer koşullar değişmediği sürece, üretim araçlarına sahip olarak büyük parça halinde artık ürün elde etmenin devamlı ve garantili yolu nihayet açılmış olacaktır. Açılan yol, bürokrat kitleler için yeni bir yoldur. Kısaca, yönetici tam bürokrat bir grubun öncülüğü ile bütün subaylar ORDU YARDIMLAŞMA KURUMU yoluyla kapitalist sınıflar içine dönüştürülüyor, ya da aktarıyorlardı. Böylece, D. Parti döneminde, özel ellerde sermaye birikirken, nisbi ve mutlak olarak fakirleşen subay grubunun durumu düzeltiliyor. D.P.'nin hâtası artık tamir ediliyordu.

Şüphesiz yerli diğer kapitalist sınıflara zorunlu olarak açık dış ilişkiler bu yeni gruba da açık olacaktır. Nitekim, söz konusu kurumun vattırılabilir fonları yıldan yıla süratle büyümektedir. (Düzenin Yabancılaşması. Yz: İdris Küçükömer. Sf: 132)

«Ordu Yardımlaşma Kurumu ise, dışa bağlı bu zıbbi kârlı sanayi kuruluşlarına giderken yabancı sermaye ile çeşitli işbirliğine giriyor. Ayrıca Kurum, halen bir bankayı kurmak üzere hazırlıklarını tamamlamış bulunuyor (bir çeşit finans kapitalizmine giriş). Kuruma mecburen ortak yapılan subayların, bu noktayı oturup millî açıdan düşünmeleri ve değerlendirmeleri gerekmez mi?» (Shf: 134)

Bunlardan; Prof Ragıp Sarıca, T.

Haline Getirenler ADIR

Z. Tunaya, Lütfi Duran, Edip Çelik, Aytekin Ataay, Ümid Doğanay, Sami Akıncı, Doç. Murat Sarıca, Çetin Özek, Server Tanıllı, Asistan Yavuz Alangoya, Mehmet Can Köksal, Bülent Tanör, İzzettin Doğan, Esin Örcü, Asistan ünvanını taşıyan Atina Diyamandis oturuyor, 1970 Sıkıyönetim mahkemeleri esnasında DİSK'e kurtuluş yolu bulmak için Sıkıyönetimin Anayasaya aykırı olduğuna karar veriyor. Ve bunu kendi fikirlerine uygun Bâbîali Pravdasında manşete çektiyordu.

Bunlardan bir aklı evvel dekan vekili (Nevzat Gürelli) Sıkıyönetim Komutanlığı, Dev — Genç'in afişlerini indirdi diye basıyordu özerklik feryadını:

«Genel arama usulü dışında, üniversite binalarında yapılacak aramalarda gözetilmesi gereken hususlardan bir tanesi de üniversite sorumluluğu ve yetkilerini haberdar etmektir. Bu riayeti lüzumlu bir kural olduğu gibi üniversite özerkliğinin de geleneksel bir neticesidir. İşlem mevcut ortama da aykırıdır. İmtihanlar Haziran ayı yerine, ancak Eylül ayında yapılabilme iken, imtihanların ıcrasına engel olan nedenleri doğurucu ve artırıcı tutumların mahzurları açıktır.» (3 Eylül 1970)

Bu mektubu Sıkıyönetim Komutanlığına verdiği gibi, basına da çıkıyor. Mektuba, o zaman Sıkıyönetim Komutanlığının verdiği vakur cevap hâlâ hatırlardır. Bu mektup hadisesinden sonra 1 Ekim 1970 Perşembe günü saat 14.30'da Profesörler Kurulu toplanıyor ve Nevzat Gürelli'nin durumunu görüşüyor. Sıkıyönetim Komutanlığının yaptığı açıklama üzerinde duruluyor ve yapılan hareketin yersiz olduğu ileri sürülüyor. Gizli toplantı zabtından anlaşıldığına göre, R. Sarıca şöyle diyor: «Mesele kişisel değil. Mesele fakültenin haysiyeti meselesi. Sıkıyönetim ile ilgili olay var. Sıkıyönetim Komutanının yazısı var. Hiçbir zaman fakülte bu kadar rencide edilmemiştir. Mesele kişisel ilişkiler meselesi değildir. Buna dekan vekili muhatap olduğuna göre, meseleyi ele ahyoruz. Fakültenin itibarına bağlı kişilersek, bu nereden gelirse gelsin haysiyet silen bir olaydır. Nevzat Bey lütfen izahat versin.»

Fakültenin haysiyetiyle bu kadar ilgilenen Bay Ragıp Sarıca acaba, rektörlük binası dinamitlenir, rektörün koltuğu dışarı atılır, bazı hocalar kürsüden indirilirken neredeydi? Yoksa sadece Ordunun süngüsünden mi gözleri kamaşıyor, rahatsız oluyor? Prof'lar Kurulu toplantısı, Çetin Özek'in, Gürelli'nin, Sami Okay'ın, T. Zafer Tunaya'nın bu mealdeki sözleriyle devam ediyor. Yapılan konuşmalar Başkan tarafından toparlanıyordu. Her nedense bizim Prof. ünvanlı komünist hamileleri, kızıl terörcülerin kuyruğuna basıldı mı feryad ediyorlardı.

Bunlardan Bülent Tanör diye birisi, asistanlık ünvanını komünist felsefe ve ihtilâlin öğretilmesine vakfetmişti. Mecmuamızın I. sayısında neğrettiğimiz ve liseden yeni gelmiş



saf dimağlara zerkedilen şu zehirli ifadeler, üniversitelerin, şimdi niçin ihtilâl üssü olduğunu açıklamıyor mu?

ANAYASA HUKUKU PRATİK ÇALIŞMASI

No: 3

Konu: SOSYALİST HUKUK

1) TEORİ

K. Marx — F. Engels, Komünist bildirisi 1848 Londra:

«Günümüze kadar bütün toplumların tarihi sınıf savaşlarının tarihinden başka birşey değildir.»

10 Temmuz 1918 S.S.C.B. Anayasası Başlangıcı:

«Çalışan ve sömürülen halkın hakları Bildirisi»

Bölüm 1. Md. L: «Rusya, işçi, asker ve köylü mebuslar Sovyetleri Cumhuriyetidir. Bütün merkez ve mahallî iktidar bu Sovyetlerin elindedir.»

Bölüm 4: «Sömürücülere hiçbir devlet organında yer yoktur. İktidar bütünüyle ve yalnızca çalışan kitleler ve onların yetkili temsilcileri olan işçi, asker ve köylü mebuslar Sovyetlerine ait olmalıdır.»

Aynı Anayasadan:

«Seçim hakkı, üretici bir çalışmayla hayatını kazanan ve başkasının çalışmasını sömürmeyenlere aittir. (Asker ve bahrîyelilerin seçim hakkı vardır)»

«Tüccarlar, toprak sahipleri, keşiş ve rahipler, burjuvalar, Çarlığın eski memurları, jandarmaları ve polisleri, hanedan mensupları oy hakkından yoksundurlar.»

Soru 1 — Marksist doktrinde toplumların dinamiği nedir?

Soru 2 — Marksist doktrinde devletin yeri ve niteliği nedir?

Soru 3 — Marksizmin parlamenter eleştirisi nasıldır?

Soru 4 — Yukarıdaki belgelerde bazı sınıf ve zümrelerin oy hakkından yoksun bırakılmalarının sebebi nedir?

Soru 5 — Bu düzenleme, nasıl bir yönetim biçiminin varlığını gösterir?

II) PRATİK.

Lenin ne yapmalı? 1903:

«Kendi kuvvetleriyle işçi sınıfı ancak trade - union'cu bilince varabilir. Yani, sendikalarda birleşme fikri, patronlara karşı mücadele, hükümetten işçiler için belirli kanunların kabulünü isteme.»

«Politik sınıf bilinci işçiye ancak kendi dışından getirilebilir?»

«Kendiliğinden (spontane) bir işçi hareketi trade - union'cu anlamıyla işçilerin burjuva tarafından köleleştirilmesidir.»

«Devrimci teorisi devrimci eylem olmaz.»

«Tarihin bilinçsiz sürecini bilinçli bir şekilde ifadelendirebilecek aleti meydana getirmek. Bu, profesyonel devrimcilerden kurulu merkezleşmiş

bir partidir.»

Soru 6 — Trade - union'culuk ne demektir? Ve nasıl bir sendikacılık anlayışıdır? Bu anlayış nerede ve ne zaman uygulanma alanı bulmuştur? Bu anlayış, işçi sınıfına neyi sağlamayı öngörür? Parti anlayışı nedir?

Soru 7 — Lenin'e göre, trade - union'cu anlayış niçin bir çözüm değildir? Marksizm — Lenenizmin işçi sınıfına sunduğu çıkış yolu nedir?

Soru 8 — Marksist — Leninist çözümde kullanılması önerilen fikir ve örgütsel araçlar nelerdir?

Soru 9 — Rus Sosyal Demokrat Partisi içinde bu görüşün karşısında olanlar kimlerdir? Görüşlerin esası nedir?

Yukarıdaki meseleler bugün Moskova Lumumba Üniversitesinde okutulmaktadır. İşte bu tip kafası Marx'ın muharref Tevrat'tan mülhem dogmalarıyla kalıplaşmış adamlar, milletin evlâdına da çarpık düşüncelerini zerketmek istediler.

Bunlardan Sosyoloji Asistanı Muzaffer Sencer, «Devrim Stratejisi Açısından Osmanlı Toplum Yapısı» isimli eser yazıyor, Türkiye'deki komünist hareketi, devrimci hareketi olarak gösteriyor ve çeşitli komünist kliklerin fikirlerini aktarıyor. Adam kendisini, bir fakültenin asistanı olmaktan ziyade, komünist ihtilâl hareketi içindeki bir ferd olarak görüyor. Ondan sonra, üniversite işgallerinde en hızlı komünistler onun odasına mekik dokuyor. Belli ki komünistlere direktif veriyor.

Ve nihayet bunlardan Çetin Özek, Hukuk Fakültesinin doçentlik ünvanını sapık ideolojisinin vasıtası yapıyor. Komünizmi yasaklayan 141., 142. maddeler aleyhine kitap yazıyor, «Direnen Faşizm» diye yazdığı kitap, komünist propagandası var, Orduya hakaret var, diye toplatılıyor. Çetin Özek hakkında daha açık fikir sahibi olabilmemiz için «Faşizm

— Bunlar da Mustafa Kuseyri'nin yine kendi komünist arkadaşı Nejat Arun tarafından öldürülmesi üzerine «Anayasa Yürüyüşüne» geçen Prof'lardan bir grup. Aynı yürüyüşe Devrimci Doğu Kültür Ocakları da katılmıştır. Siyasal kürtçülük nasıl prof'larla elele yürüyor, görülüyor. (Küçük resim).

ve Devrimci Halk Cephesi» isimli kitabından bazı pasajlar alalım:

İçinde bulunduğumuz yıllar, emperyalizmin tam çöküşe, sosyalizmin dünya çapında zafere doğru ilerlediği yıllardır. Bugün dünya işçileri, ezilen halklarla birlikte bütün ülkelerde emperyalizme ve gericiğe karşı savaşmakta, dünya barışı, ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi genişlemekte, dünya proleter sosyalist devrimci hareketi kesin başarılar elde etmektedir.

...İşçi sınıfımızın ve onun temel müttefiki yoksul köylü ile diğer müttefiklerinin anti - emperyalist ve devrimci mücadelesi dev boyutlara ulaşırken işçiler, köylüler, gençler açıkça kurşunlanmakta, devrimciler karşı terör artırılmakta, ekonomik ve demokratik kavgalarını kahrmanca sürdüren işçiler üzerine tanklar gönderilmekte, devrimci işçi sendikaları Amerikancı sendikalar lehine çıkartılan faşist kanunlarla tasfiye edilmek istenmektedir.

(Faşizm ve Devrimci Halk Cephesi, Sayfa: 5 — 6)

...Mustafa Kemal, Kâzım Karabekir'e yazdığı 23 Haziran 1919 tarihli mektupta, kendisinin Bolşeviklere güven verdikten sonra, Batı ülkelerine karşı, Bolşevik işgal tehlikesini bir koz olarak kullanmayı temel politika saydığını belirtmektedir. Kaldı ki, daha başlangıçtan, sol örgütlenmelerin bürokrat kadronun sert tepkisiyle karşılaştığı bir gerçektir. Mustafa Suphi'nin öldürülmesi, aydınlık grubunun tutuklanarak yargılanmaları, Yeşil Ordu'yla ilgili olarak Nazım Bey ve arkadaşlarının mahkûmiyeti, 12 Mart 1925 tarihinde solcuların tutuklanmaları, bürokratların gerçek bir sol gelişme karşı olduklarını göstermektedir. Atatürk'ün telkiniyle kurulan düzmece «Komünist Fırkası»nın dahi, (Devamı 13'te)



— Üniversiteleri cadı kazanı haline getiren ve ihtilâlciler hareketlere masumiyet verme işinin hoparlörlerinden H. Nail Kubalı ve Ragıp Sarıca. İşbu Ragıp Sarıca, Lövantenlerin devam ettiği ve bir kahvenin bilmem kaç kuruş içildiği Markiz Pastahanesinin müdavimlerindendir.

Bizans Hayranları Vatanı Parselleme Çabasında

Vatanın bütünlüğünü ve milletin varlığını tehlikelerle karşı karşıya bırakan hainlerin suç üstü yakalandıkları şu son haftalarda, milletimize ve vatanımıza yöneltilen tehlikelerden birini daha açıklamak zorunda kalıyoruz.

İstanbul'da münteşir gazetelerden birisinde, Kasım Gülek ile Papa VI. Pol'un arasında geçen bazı konuşmalar neşredildi. Pek az kimsenin dikkatini çeken bu hadise, aslında, Hristiyan dünyasının, memleketimiz hakkındaki niyetlerini ifşa ediyordu.

PAPANIN DİREKTİFLERİ...

Gazetenin naklettiğine göre, 1968 Eylülünde Roma'ya özel bir gezici için giden Kasım Gülek, Papa VI. Pol'un hususi davetiyesi ile karşılaşmış ve Gülek, Papanın bu «özel görüşme» davetiyesine eşile beraber gitmiş. Papa, memleketi olan Tarsus'u, oradaki Hristiyan eserlerini sormuş. Gülek tane tane cevap vermiş Papa'nın sorusuna: «Tarsus'ta asırlar boyunca adına Sen Pol kuyusu denilen bir kuyu vardır, Tarsus'ta Sen Pol adına izafe edilmiş bir kilise kalıntısı vardır, bir de Sen Pol'un doğduğu evin yeri vardır, Tarsus'ta» demiş. Bundan sonra Papa, Gülek'e demiş. Görelim ne demiş: «— Bunları duyduğuma son derece memnun oldum. Bu eserleri ihya edelim. Bu şehir Hristiyanlığın kutsal şehirlerinden biri olarak kabul edilsin. Buraya dünyanın her ya-

nından çok sayıda ziyaretçiler, hacılar gelsinler ve o büyük adamın doğduğu yerin insanları, bu ziyaretçilerden, hacılardan faydalansınlar...»

Milliyet gazetesinde Mayısın üçünde neşredilen Papanın bu isteklerine Gülek'in verdiği cevabı daha 1968 yılı gazetelerinde şöyle okumuştuk: «Papanın benden istedikleri hususunda, ben de kendisini gerekeni yapacağıma dair söz verdim.» (Hürriyet, 26.9.1968)

Papa, Gülek'ten sözü alır da durur mu? Hemen Tarsus'a bir heyet göndermiştir. «Vatikan'ın Orta - Doğu ve Anadolu temsilcisi Ekselans Monsenyör John H. Boccella başkanlığındaki dört kişilik heyet, Tarsus'a gelmiş ve Sen Pol kuyusunu ziyaret etmiştir. Tarsus Belediye Reisi Ali Eyüpoğlu ile görüşen heyet, bu ziyaretlerin Tarsus turizminin gelişmesini sağlayacağını ifade ederek, ilk planda 540 bin lira tahsis edildiğini söylemiştir.» (Gazeteler, 13.12.1968)

Papanın heyeti, Türk turizmini geliştiredursun (!) sayın Kasım Gülek de, Papaya verdiği sözü tutmuş. Papadan ayrılır ayrılmaz Tarsus'ta hemen «Tarsuslu Sen Pol Cemiyeti» adıyla bir dernek kurmuş. Ayrıca Bakanlıkça «Sen Pol müzesi ve enstitüsü» açılması için projeler hazırlanarak, Vatikan Papalığının tasvip ve takdiline sunulmuş. (Milliyet, 3.5.1971)



— Saint Paul Cemiyetinin kurucusu ve Tarsus'u hristiyanlara parselleme ihanetinin baş sorumlusu Gülek, çok sevdiği yahudi çocuğu Papa Paul ile...

Kasım Gülek'in, Papa ile olan Tarsuslu hemşehriliği, Türkiye'ye Hristiyan hacılar, dolarlar, marklar, lireler ve sterlinler temin edecekmiş. Gazete böyle yazıyor ve sayın Gülek'in bir fikrini daha açıklıyor. Demiş ki Gülek: «Sen Pol kuyusunun suyunu şişelere doldurmak ve kutsal su adı altında, bu kuyunun suyunu Hristiyan hacılara satmak lâzım. Düşünün memleketin kazanacağı döviz!» Doğrusu, münevver bir kafaya sahip olduğu dünyaca malûm olan (!) Kasım Gülek'in hurafelere boğulmuş bir Hristiyanlık taassubu içerisinde böyle sakalık yapacağı aklımıza gelmezdi.

Neyse, Biz, asırlardır vatanımıza ve dinimize yöneltilen Hristiyan hacı taarruzlarının maskelerini aralayalım. Gülek'in mazisini ve asıl ismini söylediği ve her nedense anasının Yahudi, kendisinin bir mason olduğunu söylemekten kaçındığı Papa'nın asıl niyetlerini görelim.

PAPALAR VE HAÇLI SEFERLERİ

Bilindiği gibi, Hristiyan Avrupa'nın Anadolu ve Kudüs üzerine birçok saldırıları vardır. Bütün bu saldırıların «bir numaralı mukaddes şehirlerin» Hristiyanların eline geçmesi için yapıldığı bir gerçektir. Ve yine inkârı imkânsız olan bir gerçek de şudur ki, bütün bu Hristiyan Haçlı taarruzları, Papaların çağrıları üzerine olmuştur. Topal bir eşiğin üzerinde bütün Hristiyanları, İslâmın ve Anadolu'nun üzerine saldırtan Piyer Lermit'i kim unutabilir?..

Bu tarihî hatırlatmadan sonra, zamanımızda harp şekillerinin değiştiğini ayrıca söylemeliyiz. Bugün mil-

letleri yıkmada kullanılan en müessir harp usulü, psikolojik harp olmuştur. Bunun için de çeşitli taktikler kullanılmaktadır.

Askerliğin içerisinde yoğrulanlar bilirler ki, sulh aynı zamanda bir taarruzdur. İşte bugün düşmanlarımız bizi daha ziyade barış taarruzlarıyla yıkmaya gayret sarfediyorlar. Komünist Rusya'nın barış taarruzu, kültür anlaşmaları ve iktisadi yardımlar olarak bağımıza saplanırken, Hristiyan dünyasının barış taarruzları da, daha ziyade turizm faaliyetleri ve anlaşmaları ile vatanımızı parselle-mektedir.

VATIKAN SERMAYELERİ VE TURİSTLER

Papa'nın Anadolu üzerindeki niyetleri hiç de bizim saadilâne bir şekilde anladığımız gibi Türk turizminin gelişmesi değildir. Acaba Tarsus'lu Müslümanlar, Papanın hacılarından ne kazanacaklar? Paralarından, dövizlerinden mi faydalanacaklar? Vatikan sermayeleri adı altında asırlardır dünya zenginliğini kasalarına akıtıp büyük tröstler kuran Papalık; «Alın bizi, tavuk gibi yolun» der mi hiç? Papa, dünyadan Vatikan'a aktardığı zenginliği Tarsus'lu Müslümanların menfaati için mi toplamıştır? Buna inanmak akıl kârı mıdır? Aksine şimdiye kadarki turizm faaliyetleri birçok vatanseveri endişeye sevkeden hususlar olmuştur.

Efes'teki Meryem Ana efsanesi de aynı maskelerle hortlatılmış ve Papa VI. Pol'un bizzat ziyaretiyle bütün Hristiyanların gözü İzmir'e çevrilmiştir. Şimdi Hristiyan dünyası İzmir ve Efes'i ele geçirme hayali ile yaşamaktadır. Ne kazandırmıştır, Meryem Ana, Türkiye'ye? Bir Hris-



— Bu da bir başka hristiyan hayranlarından. İstiklâl Harbinin sahte Celâl Hocası şimdi Patrikle öpüşüyor. Resim Celâl Bayar ve Patrik Athenagoras'ı gösteriyor.

tiyan üssünden başka bir hüviyeti yoktur, Meryem Ana'nın. Üstelik turistlerin ellerindeki dövizler de Yunanlılar tarafından alınmaktadır. Bu durumu bir İzmir Gazetesi'ne yazarak anlatmıştı :

«Meryem Ana'ya yapılan ziyaretler, Yunan gemilerinin aracılığı ile yapılmaktadır. Turistler daha gemideyken ellerindeki sterlin, dolar, frank, v.s. alınmakta, yerine Türk parası verilmektedir. Böylece Türk turizmi denen nesne işin başında sabote edilmektedir.» (Demokrat İzmir)

Ayrıca Meryem Ana civarında yapılan rahip ve rahibe lojmanları ile orada tam bir kontrol kuran Papalık, Meryem Ana kabrinin içinde ve dışında yerleştiği kumbaralar vasıtasıyla paraların sadece Vatikan çekmecelerine toplanmasını temin etmektedir. Öte yandan orada vazifelendirilen birkaç Hristiyan da «Şifalı Su» efsanesi ile ayrı bir soygun işi yapmaktadırlar.

Tarsus'ta Sen Pol kuyusu ve efsanesi etrafında çevrilen oyunlar da bundan farklı olmayacaktır.

TURİSTLERİN DE VAZİFESİ VARDIR

İşin ikinci bir yönü, Türkiye'ye turist adı altında gelen Hristiyanların, misyonerlik faaliyeti yapmalarıdır. Her gün bir Hristiyan broşürü, ya da bir misyonerle karşılaşmak mümkündür. Bir milletvekili şöyle bir açıklamada bulunmuştu: «İstanbul'dan ve dışarıdan büyük paralarla desteklenip organize edilen bir Hristiyanlık propagandası, Türkiye'ye karşı yürütülmektedir. Dünyanın en büyük mali gücüne ve altın stokuna sahip olan kiliselerin servetleri de böylece artma imkânını bulabilmektedir.» (Nazif Kurucu, Ulus. 14.2.1967)

Patrik Atenagoras ise propagandalarını gizleyebilmek için bunun adına «Dini Turizm» demektedir. Vatikan Heyetinin 1968 yılında yaptığı bir ziyaret esnasında Atenagoras şöyle konuşmuştu: «Dini turizm çok önemlidir. İnsanların yakınlaşmasını sağlar. On asırdan beri devam eden ayrılığımızın semeresini Papanın gayretleriyle gerçekleştireceğiz. Sizi burada karşıladığım için üzgünüm. Patrikhânenin salonları yok ama, yakında geniş salonlar, saraylar yapacağız. Sizleri bir daha orada kabul ederim.» (Yeni Gazete. 1.3.1968)

Asırlarca önce Hristiyan dünyasını Anadolu üzerine silâhlarla saldıran papalar ve patrikler, bugün aynı gayeyi tahakkuk ettirmek için yurdumuzu Hristiyan broşürleri, misyonerleri ve ajanlarıyla istilâ etmektedirler. 33 dereceli mason olan Celâl Bayar'ın Başkanlığı devrinde bizat kendisinin Vatikan'da Papayla yaptığı bir görüşmesinden sonra geliştirilen turizm faaliyetlerine, bugün daha da dikkat etmek gerekiyor. Zira ikinci Cihan Harbi bize göstermiştir ki, bir ülkeye turist olarak giden adamlar, harp patlak verince aynı ülkeye subay, ya da komutan olarak gitmiştir.

«İspanya iç harbinde Hitler, İspanya'ya subaylar, alaylar, teknisyenler ve pilotlar göndermeyi teklif etti. Fakat bu yardımları doğrudan doğruya yapamazdı. Bunun için askeri kuvvetlerin turist şeklinde İspanya'ya gönderilmesi kararlaştırıldı.

Ayrıca 1936'dan sonra onbinlerce Alman turisti Almanya'nın komşu memleketlerine akın etmeye başladı. Bu memleketler, turistlerden para kazandıkları için memnundular. Tu-

ristlerin uzun zaman yerleşip kalmaları, yerliler için bir fırsattı. Çünkü bunların cepleri bol para ile doluydu.

Bu turistler kimlerdi? Girip dolaştıkları memleketler bunları pek geç keşfetmiştir. Bunlar, askerler, mühendisler, teknisyenler ve casuslardı. Fotoğraf makinalarını, tetkik aletlerini ve radyo cihazlarını el çantalarında veya bavullarında taşıyorlardı.

Avusturya ve Çekoslovakya'ya, Polonya ve İskandinavya'ya gitmişler, Balkanlara ve Yunanistan'a yayılmışlardı.» (Curt Riess, Topyekün Casusluk, Sh: 182 — 183)

Görülüyor ki, silâhlı bir harpten önce, komşu ülkelere turist olarak giden insanlar, her türlü casusluk faaliyetlerini yaparak dönmekte ve harp patlak verince de orayı tanıdığı için rahatça işgal edebilmektedirler. Almanya'nın Balkanlarda, Polonya'da ve Fransa'da uyguladığı usullerden biri de bu olmuştur.

Yarın bir Üçüncü Dünya Harbinde Türkiye'ye vukû bulacak atarruzlarda bu turistlerin yönetici olarak Hristiyan askerlerinin başında bulunmayacağını kim garanti eder?

ANADOLU'NUN MİRASÇISI HİSTİYANLAR...

Zaten Papanın 1967'de Türkiye'ye yaptığı ziyaret tam bir ihaneti ifade ediyordu. Ayasofya'da dua ettikten sonra, İzmir'e geçmiş ve Don Klisesinde şu konuşmayı yapmıştı: «Küçük Asya'da kayıtlı Hristiyanlığın büyük hatıralarını bu güzel katedralde anmak bir bahtiyarlıktır. Sen Pol'un bu diyarlarda takdis ettiği ilk Hristiyanların seleflerisiniz. Bu sizin için bir şeref ve ünvandır. BU MEMLEKETTE YAŞAMAK ŞEREFİ SİZİ BU TOPRAKLARDA VAZGEÇİLMEZ İNANCIN TAHAKKUKUNA ZORLAR. Siz kıymetli çocuklarım, bu kıymetli geçmişin mirasçıları olarak kuvvetli ve imanlı bir Hristiyan olunuz.» (Gazeteler: 27.7.1967)

Papa VI. Pol'un bu konuşması, Hristiyanlara tam bir işgalci, istilâci ve Anadolu topraklarının mirasçısı olduklarını hatırlatıyordu. Bizim o zamanki siyasîlerimiz ise bu konuşmayı takdirle karşılıyorlardı.

Papa ayrılırken sabık Dışişleri Bakanı Çağlayangil, şu sözlerle Papanın ellerine kapanıyordu: «Bizi ziyaretinizle bu kutsal yerler büyük bir ehemmiyet kazanmıştır.» (Gazeteler: 27.7.1967)

Halbuki, şahsiyetli ve vatanını düşünen politikacılar, sadece millî menfaatler açısından davranışlarını çizzerler.

Fransa Başkanı De Gaulle, Kebek eyaletini ziyaretinde, yaptığı konuşmada, Kebeklileri bir Fransız olarak telâkki ettiğini söyleyince, Kanada yetkilileri, De Gaulle'ü hava alanından gerisin geri göndermişler, ziyaretini kabul etmemişlerdir.

İşte politikacılık...

Yine tarihi bir vâkıa olarak, devlete ve vatana ihanet ettiği için II. Mahmut tarafından Patrik Gregori-as'ın idam edildiğini hatırlıyoruz. İşte vatanseverlik, vatana bağlılık...

Papa ve Patriğin Hristiyan dünyasını birleştirip, üzerimize işgale sevketmeye hazırlandıkları bir vâkıa iken onların âdeta direktifleriyle kiliselerin ve Hristiyan kalıntılarının ihyası, vatani Hristiyanlara parselle-mekten başka bir şey olmasa gerekir. Hatırlatıyoruz...

MEVLİD

Geçtiğimiz hafta 6 Mayıs Perşembe, Cumaya bağlayan gece Mevlid gecesi idi. Bu gece mü'minler, Yüce Peygamberimizin (S.A.V.) dünya'ya teşriflerini bir kere daha tes'îd ettiler. Mü'minler Hz. Peygamber' (S.A.V.) in doğuşuyla, birçok mevkilerin, şan ve şöretin, dünyanın adı ve aldatmaca hayatının iflâs ettiğini gördüler.

MEVLİD KELİMESİNİN MÂNÂSİ

Bu kelime lügatta birkaç mânâya gelir:

a — Mevlid, bir insanın doğumunu ifade eder.

b — Mevlid, Arapçada bazı kere bir mekân ismi (ism-i mekân) olarak kullanılır. Bu takdirde mevlid, bir insanın doğduğu yer mânâsına gelir.

c — Aynı şekilde, bir zaman ismi (ism-i zaman) olarak kullanıldığı da görülür. Bu kullanılış tarzında ise mevlid, bir insanın doğduğu zaman mânâsına gelir.

d — Mevlid'in dördüncü bir mânâsı da, bir insanın doğumunu kutlamadır.

Kelime olarak kısaca yukarıdaki mânâları ifade eden «Mevlid», istilahta; Hz. Peygamber efendimiz için özel bir mahiyet kazanmıştır. Bütün bu mânâların birleştiği nokta, mevlid kelimesinin Hz. Peygamberimiz için alem oluşudur. Yani mevlid kelimesi lügat mânâsından sıyrılmış, Hz. Peygamber efendimiz için özel bir isim olmuştur.

Böylece mevlid deyince; Hz. Peygamberin doğumu, doğduğu zaman, doğduğu yer hatıra gelir ve bu tabir sadece Peygamberimizin tes'îdi için kullanılır.

HZ. PEYGAMBER'İN (S.A.V.) DOĞUMU

Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V.) Milâdî 571 tarihinde Mekke'de dünyaya gelmişlerdir. Beşyüz seneden beri, ilâhî vahyin tebliğcilerine muhatab olmayan ve bir «Fetret Devri» ne giren insanlar, Hz. Peygamber'in doğumuyla fevkalâde hadiselerle şahid olmuştur.

Peygamberimizin doğum yeri olan Mekke, zamanın küfür ve inkâr merkezlerinin başında geliyordu. Bütün bir Arabistan Yarımadasının puta tapıcıları Kâbe'de toplanıyorlar, batıl inançların ve birtakım hurafelelerin önünde aklın almayacağı davranışlarda bulunuyorlardı. Mekke'nin ideolojik yapısı tamamen çürümüş-tü.

Öte yandan İran halkı, ateşe tapacak kadar manevî değerlerden yoksun ve sağlam ölçülerden habersizdi. Hindistan, Çin ve diğer Asya ülkeleri, İran'dan daha sağlam bir inanca ve yaşayışa sahip değillerdi.

Hristiyanlığının sultasının bulunduğu ülkelerde ise papaz ve ruhban saltanatı çekilmez bir hale gelmiş, kralların ve derebeylerin baskıları Hristiyan halkın nefretini kabartmıştı. Bizans'ta ve Bizans'ın hâkimiyetinde bulunan topraklarda yaşayanlar, kendilerine zulüm ve haksızlıktan başka bir şey reva görülmeğün hâkimiyeti, Zerdüştlüğün kuvveti, Hristiyanlığın üstünlüğüydü.» (Mevlâna Şibli, Asr-ı Saadet, C. I, Sh: 188)

diği için maddî ve gayri insanî bir



yaşayışın dipsizliğine terk edilmişti. Eski Dünya diye tabir edilen ve dünyanın ekseriyetini teşkil eden topraklarda yaşayan insanlar, beşyüz senelik bir «Fetret Devri» nin sonunda gelecek ilâhî vahyin tebliğcisini bekler haldeydiler.

Yahudi hahamları ve Hristiyan rahipleri İncil'de geleceği işaret edilen bu tebliğcinin (Peygamberin) kendi grupları arasından zuhur edeceğini söylüyorlar, insanları yanıltmaya gayret ediyorlardı.

İşte böyle bir ortamda Mekke'nin en asil ailesinden, Abdülmuttalib'in oğlu Abdullah'ın bir oğlunun dünyaya geldiği duyuldu. Mekke'den dalga dalga Arabistan'a yayılan Nûr meş'alesi, bir anda dünyanın bir ucundan bir ucuna dolaşmıştı. Dünyanın bazı yerlerinde ve bilhassa küfrün karagâhi olan yerlerde büyük sarsıntılar meydana gelmiş, o güne kadar görül-meyen haller ortaya çıkmıştı. Hz. Peygamberimizin doğumunda meydana gelen bu hadiselerle İslâm Tarihinde «Fevkalâde Haller» denilmiş-tir.

Tarihçilerin kaydettiklerine göre, Hz. Peygamberimizin doğumuyla görülen fevkalâde halleri şöyle sıralayabiliriz:

«Asırlardır puta tapıcıların Kâbe'de toplayıp yaptıkları putları yerlerinden düşüp kırılmış, Medayin Şehrinde Kisre (İran Hükümdarı) nın sarayı sarsılmış ve on dört sütun yıkılmış, İstahrâbât şehrinde ateşe tapan mecusilerin bin yıllık ateşleri sönmüş, Sava gölü kurumuş, Semave deresindeki sular taşıp göl olmuştur.» (Zekâi Konrapa: Peygamberimiz, Sh: 45)

Bu mevzuda Mevlâna Şibli ise şöyle yazmaktadır.

«Hakikat şudur ki, yıkılan Kisra'nın sarayı değil, bütün İran'ın saltanatı, Bizans'ın satveti, Çin'in azametiydi. Sönen ateş, mecusilerin ateşgedelerinde parlayan alev değil, bütün dünyadaki küfrün ateşiydi. Kuruyan Sava gölü değil, putperest-

Peygamberimizin dünyaya gelişinden bu yana 1400 sene geçmiş bulunuyor. Bugün dünyanın hemen her tarafında Hz. Peygamberin doğumu kutlanmakta ve bu «Mevlid Gecesi» nde mü'minler kendilerini Allah'a daha yakın hissetmektedirler. Mevlid Gecesinde tilâvet edilen Kur'an-ı Kerim âyetleri, Peygamberimize getirilen salat-ü selâmlar ve okunan Süleyman Çelebi'nin Mevlid Manzumesi mü'minlerin hayatında derin izler bırakmakta, 571'de doğan Nûrun parıltıları yansımaktadır.

Bu geceler, millet hayatını derin tesirler altında tuttukça, cemiyet bîniyemizi fesada vermek isteyen bozguncular, hiçbir şey yapamama-nın kahriyle ezileceklerdir.

Mübarek geceleri unutmayalım Onların rahmetine sığınalım...

TÖS'ün Öğretmen Aidatları Nerelere Gidiyor

TÖS'ÜN İLK ÖĞRETMEN DÜŞMANLIĞI

TÖS yöneticileri, Köy Enstitüleri hayranlığına bazı müesseselere düşmanlık haline getirmek ten kendilerini alamıyorlar. Eski Köy Enstitüleri İlköğretmen okulu haline getirilmiştir. Bu arada Köy enstitülerinde tatbik edilen komünist eğitim anlayışı değiştirildiği için, İlköğretmen okullarına düşman hale gelmişlerdir. Güya bu okullarda «Halka dönük! eğitim» yapılmıyormuş! Kız öğrencilerle erkek öğrenciler aynı yatakhane lerde kalmıyormuş! Hâlâ bir taassup devam ediyormuş!

Komünizm propagandası yapan mecmua ve kitapların okutulması mecbur edilmeyormuş! Millî bütünlüğümüzü yıkacak, millî değerlere hakaret edecek, dinsizlik, ahlaksızlık ve Allahsızlık telkin edici fikirler programlara alınıp, talebelere aktarılması bizzat yönetmeliklerde tesbit edil miyormuş... Bunların yanına haklı olduklarını isbata kalkabilmek için, %25 gheritli talebelerin alınmasını da eklemekten geri durmuyorlar. Ama bütün gayretler boşuna gidiyor. Köylümüz ve işçimiz hainlere bir türlü itibar etmiyor. Fakat bu kuş beyinliler hâlâ işçi-köylü diye gürlütlü çıkıyorlar. Onların elinde değilki Ne yapsınlar Öyle söyleyin yoksa yemlerinizi keseriz diyor lar, onlar da mecburen aynı tempo ile bağırıyor lar. Yoksa aklı selim sahibi bir insan, hergün dayak yediği, hakarete uğradığı birisine illâ da seni kurtaracağım der mi? Elbette demez. Amma bir teybe önceden ne doldurursanız açınca aynı şeyi tekrarlar. TÖS'deki komünistten tutun da TİP'deki komüniste kadar hepsi doldurulmuş bir teyiptir. Düğmesine nerede basarsanız basın işçi-köylü, işçi-köylü işçi-köylü... den başka bir şey söylemez.

TÖS'ÜN MALİ KAYNAKLARI VE HARCAMALARI

Üyelerden her ay size yeni haklar temin edeceğiz diye alınan aidatlar nerelere harcanıyor? Hangi komünistlere yardım ediliyor? Ne gibi faaliyetler yapılıyor? Devrimci (?) eylemlerinden dolayı kimler mükâfaatlandırılıyor? Bunların açıklanması, pekçok vatansever öğretmenin, çocuğunun nafakasının hangi hainin kursağına girdiğini gösterecektir.

Kuruluşundan 31 Mayıs 1966 gününe kadar olan gelir ve gider durumu şöyle açıklanıyor:

«Gelir:

1 - Üye ödentileri ve federasyonun verdiği	187.117.65
2 - Kuruluş 31. 12. 1965'e kadar banka faizi	175.69
TOPLAM	187.293.34 T.L.
Gider:	
1 - Federasyona olan borcumuz	5.000.00
2 - Üye ödentilerinin şubelere iadesi (fazlalık)	11.694.00
3 - Muhtelif borçlar	8.660.20
4 - Demirbaşlar	14.375.00
5 - Genel masraflar	74.281.39
6 - 31.5.1966 banka ve kasa mevcudu	83.282.39
TOPLAM	187.293.34 T.L.

Kampanya hesabı:

Sendika hesaplarından ayrı olarak tutulan bir hesap da, başlangıçta açılan yardım kampanyasının gelir ve gideridir. Sonradan vazgeçilen bu kampanya için toplanan 2.463.50 Tl. sendika üyesi olmayan meslekdaşlarımızın eşlerine ve çocuklarına paylaştırılmıştır.»

Genel masraflar bölümünde harcanan paralar da: PTT, Kırtasiye, Matbaa-Gazete, çiçek, kira, ücretler, sigorta, vergi, ısı-elektrik, seyahat, emsıl, telefon, yardım, ve türlü masraflar olarak aralanıyor.

1967-1969 yılları arasındaki giderler bölümünde de:

Sair Sosyal yardımlar	: 26.114.56
Sair yardımlar	: 500.00
Sair giderler	: 16.638.68

TOPLAM

: 43.253.24 T.L.

olarak gösterilmiştir. Fakat bunların nerelere harcadığı açıklanmamaktadır. Şimdi biz bunları yine kendi vesikaları ile açıklayalım.

«İlk iki yılında TÖS» adlı kitabın 124. sahifesinde nerelere ve hangi hallerde teşkilâtın yardım yapabileceği açıklanmaktadır. Orada teşkilâta üye olmayanlara yardım yapılır diye bir madde olmamasına rağmen, «2.463.50 Tl. sen-dika üyesi olmayan meslekdaşların eşlerine ve çocuklarına paylaştırılmıştır» deniliyor. Tabii bu paraların kime dağıtıldığı hususunda elde bir vesika da mevcut değildir. Nası olsa bunu so ran da yok. O halde mesele hallolmuştur.

Sair yardımlar adı altında komünistlere dağıtılan 43 bin liranın kimlere verildiği açıktır. Çeşitli programlarla ödül ismi ile dağıtılan bah şişler hep fakir öğretmenlerin cebinden çıkmıştır.

TÖS'ün talebeler arasındaki mükâfaatı, 1969 da İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği başkanı Harun Karadeniz adlı komüniste verilmiştir. Bu Harun Karadeniz ki; Teknik üniversi-tede milletin evlatlarına karşı, yahudi Simon, Jack Meneşe, Rafael Avidor, banka soyguncusu Deniz Gezmişlerle işbirliği halinde çalışan satıl-mışlardır. Milletin koruyucusu millî ordumuza ve milletin evlatlarına kurşun sıkmayı maari-fet sayan bir satılmıştır.

TÖS'ün daha nerelere masraf yaptığı belli dir. Çapa Yüksek Öğretmen okulunda bundan üç sene önce bazı komünistlerin okuldan atılmaları hadisesinde TÖS bunlara yardım etmiştir.

Halbuki bu komünistler işi o kadar azıtmış-lardı ki, böyle bir müessesede dahi açıkça yapı-madıkları hareketleri gizli olarak yapmaya çalışıyorlar. Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda gece geç vakitlerde gizli olarak çalışma ettülerinde yaptıkları kızıl-erkekli toplantılarında hücre çalışması yapırlarken yakalanmışlardır. Ellerinde Komünist manifestoları, masalarında içki şişele-ri bulunduğu halde toplanıyorlar. Bu talebeler-in okuldan atılmamaları için TÖS ve benzeri teşkilâtlar derhal faaliyete geçtiler. İşte TÖS'ün o zaman gönderdiği bir tergraf:

«İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu öğrenci-lerinden 7 kişi için daha «damstayca» yürütme-nin durdurulmasına karar verilmiştir. İlgiliilere duyurulmasını rica. Stop Tösgen.»

Milletimizi satmak için çalışan şerefsizler sürüsüne yapılan yardımlar öğretmenlerimizin keselerinden çıkmaktadır. Vatansever öğretmen-lere vazifelerini hatırlatırız.

TÖS, komünist olduğunu bizzat kendi ağzıy-la söyleyen ve «Ben müthiş imanlı bir komünis-tim» diyen Şadi Alkılıç hakkında da kampanya açmıştır. Bunun için yapılan masrafları elbette Fakir Baykrut cebinden ödememiştir. Nasıl ko-münistlere bizzat bahşış olarak verilen paralar öğretmenlerimizin cebinden çıkıyorsa, hapishane-deki komünistlere yapılan yardımlar da yine öğ-retmenlerimizin cebinden çıkmaktadır.

İhanetleri vesikalarıyla sabit olan şebekele-re yapılan bu yardımlar, tesbit edilemeyenler ya-nında devede kulak nisbetindedir. Bunların kus-men de olsa anlaşılabilmesi için TÖS'ün işbirliği yaptığı teşkilâtların açıklanması lazımdır. Bunu açıklamadan önce militan yetiştirmedeki gayre-tini görelim.

TÖS MİLİTAN BESLİYOR

Komünist ihtilâlin yapıldığı ülkelerde da-lıma profesyonel ihtilâlciler, hareketi idare et-mişlerdir. Bunlar komünist partisi tarafından bes-lenir. Belirli bir meslekleri, çalıştığı iş yoktur. Her türlü masraflarını komünist partisi karşılar. Bu profesyonel ihtilâlciler (Militanlar) içinde ya-şadığı milleti arkadan vurmak için plânlar hazır-lar ve tatbik ederler. Daha ihtilâli başlamazdan evvel anarşi hareketlerini çoğaltmak, devlet mü-esseselerini çalışmaz hale getirmek, millî orduyu yıpratıp, çapulculardan meydana gelen Halk Or-dusunu kurmak bunların vazifesidir.

Bu militanların yetiştirilmesi ve beslenmesi komünist partisinin vazifesidir. Fakat komünist partisinin kurulmasının yasak olduğu ülkelerde ise gizli komünist partileri, işçi Partileri-Halk Partileri gibi kamufle isimlerle kurulmuş gizli ve açık partiler bu vazifeyi yaparlar. Gençlik, me-mur, işçi zümresi arasında yetişecek militanları da devrimci nitelikte kurulan teşkilâtlar yetiştirir. Ve besler. İşte TÖS bu teşkilâtlardan birisidir. Öğretmen kitlesi arasında militan yetiştir-meyi kendisine ideal kabul etmiştir.

«Devrimci örgütler gücünü daha çok DİRİ ve MİLİTAN üyelerinden alırlar. Bu üyeler de eylem yapırlarken örgütlerinin sağladığı güven-lik altında bulunurlar. Bu güvence ile eylem ala-nına atılan devrimci üyeleri egemen güçler ko-layca teşhis edip türlü yollarla kıyırlar. «Öğret-men kıyımının niteliği budur. Bu nedenledir ki devrimci bir örgüt olan TÖS, kıyılan üyelerinin güvenliğini sağlamak zorundadır.»

a) Yetişkin devrimci, militan üyelerini TÖS amaçları yönünde etkin kılmak, eğitim ve ör-gütlenme çalışmalarında başta bu üyelerini gö-reviendirilmiştir.

b) Eyleme dönüşmeyen bilincin pratikte bir değeri olmadığını bilerek TÖS amaçlarının bilin-cine varmış eylemsiz üyelerini militanlaştırmalıdır.»

Bu ifadeler TÖS yöneticilerindir. Devrim-cilik maskesi altında komünist stratejisini nasıl takip ettiklerini ve mutlaka bu yolla çalışmalar-ının şart olduğunu kendileri açıklıyor. Bu şartla-rı ileri sürerek, öğretmen olan veya olmayan her komüniste yardım edeceklerini ve ettiklerini söy-lüyorlar. VE bu ifadeler aynen tatbik ediliyor. Binlerce öğretmenin çocuklarının rızık komünis-t militanların içkembelerine doluyor.

TÖS KİMLERLE İŞBİRLİĞİ YAPIYOR?

TÖS'ün ideolojik karakterinin daha iyi an-laşabilmesi için hangi teşkilâtlarla işbirliği halin-de çalıştığına bakalım. TÖS'ün hangi teşkilâtlar-la işbirliği yapacağı bellidir. Rusya'nın Türki-ye'de Beşinci kolluğunu yapan pekçok teşkilat vardır. TÖS de bunlardan birisi olduğu için elbet-te yoldaşlarıyla beraber çalışacaktır. Bunlar TİP, DEV-GENÇ, DİKS gibi militan yuvalarıdır. 1965'lerde komünistlerin gençlik teşkilâtı olan FKF (Fikir Klupleri Federasyonu) da TÖS'ün yoldaş-ları arasındadır.

Türkiye'de müseccel komünistlerin kümelen-diği Devrimci Güç Birliği'ne (DEV-GÜÇ) TÖS de katılmıştır. Bu güç birliği ki komünizmin Birle-sik Cephe icabı kurulmuştur. Mao tipi bir sosya-list devrimin (ihtilâli) nasıl gerçekleştirileceği TÖS salonlarında konuşulmuştur. Bu hainlikleri ni iftiharla söylemektedirler. «Başkente dev-rimci güçlerin bir araya gelerek meydana getir-dikleri (DEV - GÜÇ) e katıldık. Bu kuruluşun tüm eylemlerinde TÖS olarak etkin olduk»

Ayrıca TÖS KONYA şubesi, mektupçu Mih-riyi (Mihri Beli) davet ederek, komünist ihti-lâl stratejisi hakkında konferans verdimiştir. Yaptıkları basın toplantısında banka soyguncusu Dev-Genç'in bütün hareketlerini destekleyecek-lerini açıklamışlardır.

TÖS binasının yapımında bütün öğretmenle-ri den para toplandığı halde, ilkökul öğretmenle-ri sendikasına değil de TİP'li Sosyalist Gençlik Bir-liğine kucak edilmiştir. Ve binada bir kat verile-rek himaye edilmiştir.

TÖS ORDU DÜŞMANLIĞINI DESTEKLİYOR

Her komünist mutlaka orduya düşmandır. Bu şaşmaz bir gerçektir. Türkiye'deki bütün dev-rimci kılıkli teşkilâtlar ordumuza düşmandırlar. Çünkü komünizm çapulculardan meydana gelen Halk Ordusu (Kızıl Ordu) nu kabul der. TÖS' cülerde bu gerçeği inkâr etmiyor.

İşçilerimizi istismar ederek onların omuz-larına basa basa ihtilâli gerçekleştirmek hayalin-de olan bir işçi sendikası var. Devrimci işçi Sen-dikaları Konfederasyonu (DİSK). TÖS'ün yolda-şı olan bu teşkilâtın ordu düşmanlığı bellidir. 16 Haziran 1970 işçi hadiseleri bunu fiiliyata dök-müştür. Mehmetçiğe kurşun sıkılmış, elinden sil-lâhı alınmış, burjuva ordusu diye hakaret edil-miştir. Bütün sosyalistler gibi TÖS de bu hare-ketin destekçisi olmuştur.

Devamı Var

Kimlerdir?

(Baştarafı Sahife 9'da)
bir sol gelişimi kanallıze edip, engel-
lemek amacını güttüğü anlaşılma-
k-tadır

(Sayfa 385 — 386)

...Türkiye, günümüzde, her zaman-
kinden daha kesin bir biçimde, fa-
şizm tehlikesi ve saldırganlığı ile
karşı karşıyadır. Faşizmin genel so-
masına uygun olarak, işbirlikçi bur-
juvazi, kapitalist öncesi kalıntılar,
eşraf ağı takımı, aralarındaki bü-
tün çelişkilere rağmen, gelişen pro-
leter sosyalist devrimciler ve işçi
hareketleri karşısında, temelde an-
laşık'ları çıkar düzeninin sarsıldığı-
nı görmektedirler. 15 — 16 Haziran
işçi hareketine karşı «Sıkıyönetim»
ilân edilerek, demokratik biçimsellik
içinde, askeri bir idare kurulması,
Türk proleteryanının gücünü ve bun-
dan duyulan korkuyu en kesin bi-
çimde ortaya çıkarmıştır. İşçi hare-
ketine bu sert ve geçici açık faşist
biçim içinde karşı çıkış, küçük bur-
juvazinin de desteğini kazanmıştır.
Bu olgu da, sonuda kadar devrimci-
liğin sadece ve sadece işçi sınıfına
özgü bir görev ve hak olduğunu, ta-
rihin birlik ve devrimci gücü taşı-
yan sınıfının işçi sınıfından ibaret
olduğunu kanıtlamaktadır

(Sayfa: 487)

«Devrimci Halk Cephesi» ni ger-
çekleştirelim:

...Bu nokta işçi sınıfı için de doğ-
rudur. İşçi sınıfının da kendi sınıf-
sal çıkarları ve kendi siyasal iktida-
rına yönelik bir biçimde «halk cep-
helerini» gerçekleştirip, emperyaliz-
me ve faşizme karşı çıkması zorun-
ludur. Bu açıdan, işçi sınıfı ideolo-



jisini benimsemiş proleter sosyalist-
ler için, «cephe» sadece emperyaliz-
me ve faşizme karşı bir araç olarak
ele alınmamak gerekir. Böyle bir an-
layış, proleter sosyalistleri burjuva
kuyrukçusu yapabilir. Emperyalizmin
ve faşizmin yenik düştüğü bir yapı
üzerinde sosyalizmi kurmakla görev-
li sosyalistler, «halk cephesini» bu
amaç yönünden sistemleştirmek zo-
rundadırlar. Proleteryanı kendi sınıf-
sal iktidarına yaklaştıracak olan
«halk cephesi», devrimci ve öncü
proleteryanın, antiemperyalist ve an-
tifaşist kavranın proleteryan devrimi-
ne yönelişinin bir aracı olarak ka-
bul edilmesi zorunludur. Bu amaçla

yönelik bir «halk cephesi» uygula-
masının öncü gücünün proleteryan ol-
ması zorunludur. Ancak proleteryan,
kendi sınıfsal iktidarına yönelik bir
eyleme girebilir. Proleteryan, devri-
mine yönelebilir. Sosyalistler için,
«halk cephesi» yalnız işçi sınıfının
değil, bütün hakların, bütün millet-
lerin başlıca düşmanına karşı geniş
ittifakların kaçınılmazlığı gerçeğinin
ürünüdür. (Shf: 498)

Mustafa Kemal hareketi, Mark-
sist — Leninist doğrulara dayanan
bir devrim amaçlamasına dayanma-
mıştır ki, o devrimi tamamlamak, ö-
zellikle çağımızın koşulları içinde,
devrimci bir nitelik taşısın. (Sayfa:
511)

Bilimsel sosyalizm ilkelerine da-
yanacak, bilimsel sosyalizmi koruyup
geliştirecek, sosyalizmin devrimcilik
ilkelerine göre çalışacak, strateji ve
örgüt meselelerini çözümleyecek, par-
ti çizgisini ortaya koyacak, ideoloji,
örgüt birliği ve demir disiplini açı-
sından sağlam olarak nitelikte bir
işçi sınıfı partisi bugünkü Türkiye-
sinde mevcut değildir.

(Sayfa: 501)

Yukarıya ancak mecmuamızın ka-
pasitesi nisbetinde naklettığımız gö-
rüşler, düşünen ve milleti seven
insanlara çok şeyler söyler. Üniver-
sitelerin, Komünist Partisinin ihti-
lâl üssü haline gelişinin mes'ulleri,
doğent maskesi arkasında Komünist
Partisi politikasının nasıl yürütüldü-
ğü ve Rusya'nın nasıl beşinci kol-
culuğu yapıldığı açık - seçik görü-
lür. Maskelerin nasıl atıldığı müşa-
hade edilir.

Şimdi düşünelim: Liseyi yeni biti-
rerek gelmiş bir talebe bu kadar
komünist kültür enfekte edilirse, o
üniversitelerde ders yapılabilir mi?
Artık orası üniversite değil, halk sa-
vasının tezgahlandığı, ihtilâllerin
plânlandığı yuva haline gelir.

Üniversite buhranını ve onun se-
bep olduğu komünist terör hareke-
tini durdurmanın tek çaresi vardır.
Prof. luğu, Asistanlığı, Doçentliği,
Komünist Partisinin direktiflerine
değişen bu adamların, bütün ünvan-
ları alınmalıdır. Ve üniversite ger-
çek ilim adamlarına kavuşturulmalı-
dır. Komünist papağanların cırlak
sesleri susturulmalıdır. Eğer bunlar-
da ilim adamı haysiyeti olsaydı, ken-
di milletlerinin kültürünü anlatır,
milletine bağlı talebe yetistirebilirlerdi.
Kendi ünvanının haysiyetini koru-
mayan adamın haysiyetini biz koru-
yacak değiliz. Mes'ul makamlardan,
üniversiteleri kendi sapık ideolojile-
rinin propaganda ve üslenme mer-
kezi haline getiren bu adamların da-
ha fazla, şerefli insanlara mahsus
olan kürsüleri işgal etmelerine ma-
ni olmalarını talep ediyoruz.

**NOT: GELECEK SAYI: ANKARA
ÜNİVERSİTESİNİN KIZIL
BAYKUŞLARINI İFSA EDE-
CEĞİZ.**

Sıkıyönetim

(Baştarafı Sahife 3'te)

rüp komünizme karşı, bir iman ve kültür seddi
çeken ve komünist iftiraları ile kaatil damgası
yiyen, milliyetçilerin tarih ve millet huzurunda
beraat etmeleri, sadece vatani, millet düşman-
larının ihânetine karşı koruma mecburiyetinden
doğan örfî idare ve onun mahkemelerinde ka-
bildir. Komünist çetecilerin davası ile, bu çeteci-

lerin iftira ve şahadetine (!) dayanılarak 2 se-
neden beri mahkemeye çıkarılmayan milliyetçi-
nin davası birbirine bitişiktir. Komünizmin ihâ-
netine karşı, milliyetçiliğin vatani koruma inan-
cı mukayese edilmelidir ki, milliyetçiliğimiz töh-
metten kurtulsun. Böylece anarşi ve katli kimin
metodudur, bilinsin!

Anayasa Değişikliği

(Baştarafı Sahife 7'de)

kurulmasına; ordumuzun lâğv edilip
yerine bütün komünist ülkelerde ol-
duğu gibi «Halk ordusu» kurulması
isteniyorsa, bu hak ve hürriyetlerin
suistimalinin önlenmesi ve bunun
için de Anayasanın tadil edilmesi za-
ruridir.

Bu durumda halli gereken en mü-
him mesele, Anayasadaki mündemiç
hak ve hürriyetlerin kendi kendile-
rini yok etmeyecek hale nasıl geti-
rilecekleridir?

Bu mesele, memleketimizde hâkim
olacak ideolojinin tesbiti meselesi-
dir. Milletın varlığına kastetmiş,
muhtelif isimler ve maskeler arka-
sında gizlenmiş sol ideoloji, son ha-
diselerle de kendisini iyice göster-
miş olduğu gibi, hak ve hürriyetleri
istismarla işe başlamış ve hedefini
belli etmiştir. Bu yıkıcı ve menfi ide-
oloji bu durumla kanunlarca ya-
saklansa bile çalışmalarına devam e-
decektir. O halde, devletimizi ve
hürriyetimizi koruyabilmek için ko-
münizme zemin hazırlayan gayri mil-
li kültürün tasfiyesi gereklidir. Mil-
li bünyemizde desteğini bulacak o-
lan millet ideolojisi bu meseleyi kö-
künden halledecektir. İnsanın prob-
lemleri, insan zihnine hâkim olun-
madıkça çözülemez. Bu iş insan fit-
ratına uygun tabii ve insanî bir ide-
olojinin varlığını ve zarureti ort-
aya koyar.

Milletimizin bünyesinde yaratılışı
icabı mevcut bulunan «Millet İdeolo-
jisi» diye isimlendirdiğimiz ideoloji
ise milletimizin buhran devresi olan
son asırlar içinde siyasî yönden mağ-
lûp olmuş, iktisadî imkânlarını kay-
betmiş, yoklukla karşı karşıya kal-
mıştır. Halen gayri millî materyalist
kültürün hâkimiyetli hüküm sürmek-
te. millî kültür ise bu hâkim mater-
yalist kültür çevreleri tarafından de-
vamlı kötülenmekte ve hayat hakkı
verilmemektedir.

Bu millî kültür düşmanlığının fa-
illeri olan masonlar, Türkiye'de dev-
let kademelerinde mevcut bulunduk-

Eğitim

(Baştarafı 15'de)

dı ferdin elinden alınınca her şey
biterdi manevî olduğu için ferdin e-
linden alınmasına imkân olmadığı-
na göre onun hakikisini ve doğrusu-
nu fertlere öğretmek en hayırlı yol
dur.

İşte bunun için bütün okullarını
za din dersi konulmalıdır. Ve doğru
olarak İslamiyet emirleri öğretilme-
lidir.

Bu vesile ile saygılarının kabulü
nü dilerim.

**RIZA HASKIRIŞ
İlköğretim Müfettişler
Kurulu Başkanı**

ça en ideal anayasaların öyle tek ta-
raflı çalışacağı, millet düşmanları-
na fırsat vereceği, millet evlatlarına
ise yasak koyacağı açıktır. Zira, ka-
nunlar ne olursa olsun, onun tatbik
çilerinin ideolojilerine göre kıymet ka-
zanır. Memleketimizde mason hâkimi
yetli devam ettikçe, millî kültür saf
dışı edilip baltalandıkça komünizmi
yeğerten, besleyen gayri millî kültür
hâkimiyetini devam ettirecektir. Tür-
kiye'nin bu durumu değiştirilmeden,
millet topyekûn bütün varlığı ve ide-
olojisi ile hâkim duruma getirilme-
den, köklü meselelerin hallini bek-
lemek hayâl olur. Silâhlı Kuvvetleri-
mizin gayretleriyle komünizm kökün-
den kazınsa bile müsait ortam devam
ettikçe yeniden ortaya çıkabilecek-
tir. Bu ortam değişikliğini maddî
yönden zenginlik - fakirlik meselesi
olarak görmek de aynı derecede ha-
yâlpereştiktir. İnsanoğlu için asıl
olan inançtır. Madde ve zenginlik i-
nançların âletidir. İnanç ise bütün
insanlık için iki istikamettir. İn-
san ya hakka ya batıla koşar.

Bir memlekette hakka giden yollar
kapalı ise, kanunlar ne kadar güzel,
tadil tasarıları ne kadar yerinde o-
lursa olsun, buhran sebebi olan ba-
tıl ideoloji hâkimiyeti bertaraf edi-
lemez.

Memleketimizde yeni yeni ilmi ve
doktriner bir hüviyete bürünen der-
lenip toparlanan millet ideolojisi ka-
nunların adılâne tatbik edileceği bir
düzendeki sadece ve sadece fikrî yön-
den, gerçekleri propaganda suretiyle
millet düşmanlarını perişan etme
gücüne sahiptir. Millet ideolojisinin
fikir olarak haklılığından doğan kuv-
vetini hilen düşman, ajanları vasita-
sıyla onu daima ezdirmek istedi.

Ancak, düşman faaliyetlerine kar-
şı çok hassas hale gelmiş şu ortam-
da milletin hayatından mesul olan
idareciler ve komutanlar bu gerçeği
görmüşlerdir. Dolayısıyla icraatların-
da, düşmana fırsat vermeyecek, düş-
manın can düşmanı olan gerçek mil-
li değerlerimizi ezdirmeyecek bir yol
ve usûl tatbik edeceklerdir. Bu, ko-
münist ihtilâl teşebbüsleri karşısında
belki son başarılı müdahaledir.

Söyleyeceğimiz son söz odur ki,
eğer Anayasa'da değişiklik yapılaca-
sa — ki, buna başlanılmış bulun-
luyor — bunun belirli temel şartla-
rı vardır. Bir kere Anayasaya temel
olarak, Fransa, İtalya veya Almanya
anayasaları alınmamalıdır. Zira bu
anayasalar, o milletlerin karakterle-
rine uygun olarak hazırlanmıştır.
Kendi tarihlerinde gelişen ve halen
yaşayan kültürlerine mutabiktir. Hal-
buki bizim kültürümüz, onlardan
farklıdır. Bizim müesseselerimiz de
onlarınkinden farklı olmalıdır. Dola-
yısıyla, Anayasa'da yapılacak de-
ğişiklikler, millî ideallerden ilham al-
mış, milletin ideolojik bünyesine
bağlı değişiklikler olmalıdır. Aksi
halde bir müddet sonra, bugünkü A-
naysanın düştüğü duruma düşülmesi
normaldir. Bugünkü gibi lüks olması
veya işe yaramaz hale gelmesi za-
rurî olur.

Anayasa değişikliğinin ölçüsü, mil-
letin ideolojik yapısıyla uyusup, u-
yuşmadığıdır. Bundan başka ölçüler
kısa bir müddet sonra yeni operas-
yonları gerektirecektir.

(1) (Erim'in, yabancı yazarıca
beyanatından)

1000 Temel Eser Neşriyatını Niçin Durdurmak istiyorlar?

BİN TEMEL ESERİN HAREKET NOKTASI

Aşağıdaki maddeler 1000 Temel yönetmeliğinden alınmıştır.

Madde 10 — Bin Temel Eserin gayesi nesilleri, Türk kültür kaynakları ile ve yüksek insanî değerlerle beslemek, böylece Türk vatandaşlarının ruh ve kafa yapısını sağlam tutmaya hizmet etmektir. Onun için bu seriye girecek kitaplarda şu vasıflar aranır:

a) Türk millî kültürünü ortaya koyacak, yaşatacak, yayacak ve koruyacak mahiyette olmak.

b) İnsanlığın müşterek değerlerinin ve faziletlerinin mahsulü olmak.

c) Geniş kitlelere hitap edecek durumda bulunmak.

Madde 11 — Bin temel eser serisine girecek Türkçe kitaplar, Türk edebiyatının şaheserleri ve Türk dilinin 10. madde bakımından çeşitli sahalardaki belli başlı mahsulleri ile Türk kültürünü geniş kitlelere tanıttak el kitaplarından teşekkül eder.

Madde 12 — Bin Temel Eser Serisine girecek tercüme eserler 10. maddeye uygun olarak, diğer milletlerin kendi millî edebiyatlarına göre değil insanlığın müşterek malı olan ve ancak mukaveseli edebiyat, kültür ve ilim tarihine geçmiş şaheserleri arasından seçilir.

Madde 13 — Millî hayat ve millî siyaset bakımından zararlı eserler, Bin Temel Eser serisine giremez. İlmî araştırmalar ancak geniş kitlelere hitap eden eser olmak şartıyla bu seriye girebilir.

Millî Eğitim Bakanlığı 1966 dan sonra çok hayırlı bir teşebbüse geçmişti. İkinci beş yıllık plân devresinde iyice beliren ve plâna dahil edilen bu hayırlı teşebbüsün adı «Bin Temel Eser» neşriyatıdır. İlhamî Ertem devrinde başlayıp, Orhan Ögüzla devam eden temel eser neşriyatı son günlerin en çok dedikodusu yapılan meselesi haline geldi. Solcu çevreler bin temel eserin neşrinde kabul edilmiş bulunan hareket noktasını topyekün tezyif etmeye kalkıştılar.

Yeni bakan Şinasi Ovel'e yapılan resmî ve ya gayri resmî baskılarla, çeşitli telkinlerle temel eser neşriyatını durdurmak istemişlerdir. Fakat bakan millî eğitim faaliyetleri cümlesinden olarak bin temel eser neşriyatının durdurulmavacağını ve süratlendirileceğini müjdelemiştir.

BİN TEMEL ESERİN GAYESİ :

Bin Temel Eser neşriyatının hedef ve gayesi, kendi yönetmeliğinde bariz bir şekilde ortaya serilmiştir. Bu gaye, millî ve tarihidir. Yani Türk milletinin geçirdiği tarihi tecrübeleri, kazandığı kültürel tekâmülü bugünün nesillerine ulaştırmak olan bu gaye: seri içinde neşredilen bazı hatalı eserlerle ihlâl edilmiştir ama bu topyekün serinin reddini icabettirmiyor.

Millî Eğitim Bakanlığının elli yüz senelik icraatı içinde bu tip hayırlı bir teşebbüse rastlamak mümkün değildir. Kendi millî kültürümü zü bugünkü nesillere hem de ucuz bir fiyatla ulaştırmak büyük bir fedakârlık örneğidir. Bakanlık bünyesindeki birkaç milliyetçinin samimî gayretle yürüyen bu hareket, temenni edelim ki, dejenere olup çıkmasın. Zira bizde en hayırlı ve milletçe tasvip görmüş nice faydalı teşebbüslere manî olunmadığı için, böyle faaliyetlerin tahrifi yoluna gidilmiştir.

MİLLÎ KÜLTÜRÜ YIKMA GAYRETLERİ

Bunlardan önce de bizde, bakanlığın kültür faaliyetleri yönüyle bu tip seri halinde kitap neşriyatı çok olmuştur.

Fakat bu seri halindeki kitap neşriyatlarının hepsi tercümeciliğe dayanmıştır. Tanzimat a beraber içine düştüğümüz batı dünyası, kısa zamanda bizi kendi potası içinde eritivermiştir. Münevverlerimizde batıya ve onun her türlü kültürel ve ahlâkî değerlerine karşı doğan zaaf milletimizin yok oluşu gidişinde en büyük zaafılardan biri oldu. Kendi kültürel değerlerimizin bastıldığı, iptidailiği hakkında bilhassa aydın kitlede umumî bir kanaat belirdi. Bu kanaatin doğruluğuna (!) yüzde yüz inanmış görünerek maarif bakanlıkları da çalışmalarını bu düşüncü zavivesinden yürütmeye kalkıştılar.

a) İttihat Terakki'nin telif ve tercüme Encümeni

Meselâ, devletin politik bir gayeyi mesnet kabul ederek toplu bir tercümecilik faaliyetine teşebbüsü ilk defa 1912 yılına rastlıyor. Maarif Nezaretine bağlı olarak teşekkül eden «Telif ve Tercüme Encümeni» İttihat ve Terakki partisinin siyasi ve kültürel faaliyetlerinin çıkış noktasını bize haber verir. İttihat ve Terakki ile beraber yıkılışımız süratlenmişti. Bunun sebebi ise bu partinin, aydınlarımızı, kendi millî kaynaklarımızdan mümkün olduğu kadar uzak tutmasında ve buna müsavi olarak kendi kültürel değerlerimizi aydınlar nezdinde küçük düşürmesinde aranmalıdır. O yıllarda içinden çıkılmayacak kadar bozulmuş olan her türlü işin halli hususunda, «Avrupalı düşünce» herkese adeta müjde olarak sunulmuştu. Avrupayı öğrenmek, onu vaşayış örneği olarak kabul etmek herkes için bir hayat felsefesi olup çıkmıştı. «Telif ve Tercüme Encümeni»nin yaptığı tercüme eserleri de bunu iyice pekiştirmeye yaradı.

b) Halk Partisinin klasikler neşriyatı



— Bin Temel Eser Neşriyatının kapagından birisi görünüyor.

İkinci olarak 1940 da başlayan «Dünya Edebiyatından Tercüme» hamlesi (!), öğretmen, öğrenciyi fikri esarete sürükleyen kasıtlı bir parti faaliyetini hatırlatır.

İsmet İnönü'nün Cumhurbaşkanlığı sırasında yaptığı ilk işlerden biri Köy Enstitülerinin açılması, diğeri de bu tercüme faaliyetine teşebbüstür.

İnönü bu iki faaliyetli yürütebilecek kişi olarak Hasan Ali Yücel'i bulmuştur. Hasan Ali Yücel bakan olur olmaz derhal bir Neşriyat Kongresi (1939) toplamıştır. Burada, yukarıda adı geçen tercüme faaliyetini karar altına almıştır. Böylece çeşitli dünya klasikleri hiç bir yoruma ve tahdide tabi tutulmadan olduğu gibi Türkçeye tercüme edilmiştir. Rus, Fransız, Alman, İran, Hint, Çin v.s. klasikleri bütün kütüphanelere doldurulmuştur. Ayrıca Yunan klasiklerinin su yüzüne çıkarılması, haddi aşan bir propaganda örneğiyle herkese kabul ettirmeye kalkışılması, ne kadar gayri millî bir kültür politikası yürüttüğünün işareti değil midir?

Yukarıda adından bahsedilen iki tercümecilik faaliyetiyle okul, şehir ve çocuk kitaplıkları yabancı eserlerle doluvermiştir. Kendi kütüphanelerimizde kendimize has eserler bulmamız önlenmiş, her kitap meraklısına yabancı klasikler tavsiye edilmiş, okullarda okunması mecbur tutulmuş ve bunun neticesi olarak millî kültür ve inanç yoksunu nesiller yetiştirilmek istenmiştir. Halbuki bu tercüme yapılarak bize ve bizim değerlerimize ters düşen hususlar ya çıkarılabilir veya dip notlarla bu yanlış kanaatlerin belirlenmesi yoluna gidilebilirdi. Tabii bunların hiç biri yapılmadı ve yapılmak istenmedi. Yunan filozoflarının gayri ahlâkî tutum ve davranışları, uydurma tanrıları birbirleriyle kavgaya tutuşturmaları, insanlığın düşünce zaferi olarak takdime yeltenildi.

Bu yolun çok hatalı bir gidiş olduğu bilinmiyor değildi. Bakanlık bünyesindeki milliyetçilerin gayreti ve yirmi, yirmi beş yıldır her geçen gün artan milletin kendine dönüş gayreti yeni ve millî faaliyetlere zemin hazırladı. Yarım asrı geçen bir süredir yapılmış bozguncu faaliyetlere karşılık olarak Bin Temel Eser neşriyatını ümitle karşılamak icabedecektir. Her ne kadar neşredilmiş olan 66 eserin içinde son derece basit ve zorlama eserler bulunmakla beraber daha temel ve sağlam eserlere yönelmek icabeder.

Şimdi üzerinde durulan önemli bir mesele de temel eser nedir, ne değildir? Herkes ayrı bir fikir ortaya atıp, sonra geri çekiliyor. Şöyle ki, tarihçi birisi branşı icabı olarak tarihî eserleri; edebiyatçı birisi edebî eserleri temel eser olarak kabul ediyor. 1000 Temel eser serisinin yönetmeliğinde belirtildiği üzere bu seri bir ilmi eserler serisi değildir. Ancak ilmi eserlerin geniş kitlelere hitap edenleri seriye alınma yoluna gidilmiştir.

Bizim millî kültürümüzün, dünyaya ve hayata bakışımızın elli yıllık olmadığını belirtmek gibi bir iddiayı da belki farkına varmadan içinde taşıyan bu tez bin temel eser neşriyatının hareket orijini olmak durumundadır ve bu noktadan uzaklaşılmalıdır. Bu elbette elli yüz yıllık devrenin gerisinde kalan eserler neşredilsin demek değildir. Fakat daha hayatta bulunan şahısların eserleri değil de, makalelerinin neşri ayıptır.

Su hususlar da üzerinde durmaya değer:

1) 1000 tane eser nesri ve bunlar az çok bir prensibe göre neşredileceğine göre kısa zaman da hazırlanması son derece zordur. Bunun için fakültelerin tarih ve türkoloji (Türk Dili ve Edebiyatı) bölümü mezunu kıymetli öğretmenlerimizden faydalanılması gerekir. Bu hayırlı teşebbüs öğretmenlerimiz için de, seri için de son derece faydalı neticeler verecektir. Yeni yeni kıymetli incelemeci ve araştırmacılar yetişecektir.

2) Bu seride tercümeye pek lüzum yoktur. Yerli yayınevleri tercüme edilecek eserlerle çalışmayacak bir hızla çalışıyorlar. Ama onların kasten neşretmediği bizi ilgilendiren eserler yok değildir. Bunların tercüme edileceği elbette icabedecektir.

3) Ayrıca bu seride yaşayan şahısların makaleleri kitap diye çıkmamalıdır.

egitim

Eğitim Reformuyla İlgili Bir Teklif

Erim Hükümetinin Millî Eğitim Bakanı Sinasi Orel, Millî Eğitim sahasında bir takım reformlar yapacağı, kendi beyanlarından anlaşılmaktadır. Şüphesiz, pekçok problemlerin doğmasına sebep olan, eğitim programlarının yeni bir ruha kavuşturulması zaruridir. Eğitim yuvalarının, bugünkü uygulamasında olduğu gibi aileyle okul, milletle eğitim müesseseleri arasına uçurumlar koyan, milletimizin ve Türkiye'nin gerçeklerine uymayan statüsünde değişiklik yapılmalıdır. Eğitim müesseselerinin, saf millî kültürü aktaran müesseseler haline gelmesi, yapılacak reformlarda temel prensip olmalıdır. Bu mevzuda daha ileride de bir takım tekliflerimizi yayınlayacağız. Aşağıda bir İlk Öğretim Müfettişinin Millî Eğitim Bakanına gönderilmiş raporunu ve tekliflerini yayınlıyoruz.

27.4.1971

**SAYIN ŞİNASİ OREL
MİLLÎ EĞİTİM BAKANI
ANKARA**

Sayın Bakanım,

Yeni görevinizin Millete ve Memleket'e hayırlı olmasını diler, Millî Eğitim reform'u icraatınızda faydalı olacağını mütalâ ettiğim bir kaç noktayı realist bir görüşle arz ederim.

Bu gün toplumumuzda ki anarşist olayların ve muasır medeniyet seviyesinde gelişmemin en önemlisi, belkide birinci derecedeki faktörü Millî Eğitim'den gemektedir.

Filozof Descartes: «Bir Millet'in eğitim sisteminin hazırlanmasında ALLAH, din örf ve âdet, iklim ve o Millet'in kendi benliğinin potasında teşekkül eden diğer hükümleri hakim kılınmalıdır.» demektedir.

Bizde Eğitim ve Öğretim Descartes'in belirttiği esaslara göre yürütülmediği gibi Türkiye'mizde bu gün, şehirler, teşekküller yabancı müesseseler tarafından okullarımıza müesseselerimize, Millî terbiye ve ahlâkımıza, bozucu zararlar ideolojileri yaymak için neşir, konferans, benzeri çalışmalarla faaliyet göstermektedir.

Yetişen neslimizi zararlı faaliyetlerin tesirlerinden, o faaliyetlerden kurtarabilmek için daha üstün daha tesirli daha elverişli imkânlar sahip daha şuurlu eğitim öğretim çalışmaları ile, çalışkan vatanperverler Millî Birliğe gönül vermiş Millî şura sahip ahlâkî fert olarak bireyleri yetiştirebilmek için;

1 — Bütün okullarda programlar değiştirilmeli kendi bünyemize uygun programlar hazırlanmalı,

2 — Okul kitapları tek kitap haline getirilmeli devletin kuracağı komisyoncu kitaplar hazırlanmalı ve bu kitaplar parasız veya maliyet fiyatına öğrencilere verilmeli,

3 — Bütün okullarda islâm ahlâkî ve din dersi mecburi ders haline getirilmeli, programlara alınmalı,

4 — Bütün öğretmenler fasılâlı kurs ve seminerlerden geçirilmeli,

5 — Millî Eğitim Müdürlükleri ile orta eğitim, bilhassa öğretmen

okulları ve mesleki okulların başına yeterli Millî şura sahip, dinç, dinamik ve tam selâhiyetli Müdürler görevlendirilmeli,

6 — İlköğretim, Orta Öğretim ve Mesleki okulların teftişlerini rehberlik esasına göre düzenlemeli,

7 — Her İl'de bir rehberlik merkezi kurulmalı,

8 — Millî Eğitim'de ehemmiyetli ve mühim görülen problemler tesbit edilip önem derecesine göre bütçe tahsis ve sarfiyatı yapılmalı,

9 — Cemiyetimizde ihtiyaç hissettiği ve zarurî gördüğü her sahada ihtisas adamı yetiştirilmeli,

SAYIN BAKANIM;

Burada zikredilen ve arz edilen 9 maddeden 3 maddesini açıklamayı faydalı buluyorum.

1 — Bütün okullarda programlar değiştirilmeli kendi bünyemi uygun programlar hazırlanmalı :

İlkokullardaki durumu açıklamayı bir misal olarak arz ediyorum. 1926 İlkokul programı Fransa İlkokul programının incelenmesinden faydalanılarak meydana getirilmiş 10 yıl uygulandıktan sonra rafa kaldırılmıştır.

1936 İlkokul programı Almanya İlkokul Programının incelenmesiyle meydana getirilmiş 12 yıl uygulandıktan sonra o da rafa kaldırılmıştır.

1948 İlkokul programı İngiltere İlkokul programının incelenmesiyle meydana getirilmiş 14 yıl uygulandıktan sonra bünyemizle uymadığı için rafa kaldırılarak 1962 taslak İlkokul programı Amerika Birleşik Devletleri İlkokul programı örnek alınarak hazırlanmıştır. 5 yıl uygulandıktan sonra yeterli görülünceye kadar baki rötüş'la 1968 İlkokul programı hazırlandı ve halen uygulanmaktadır.

45 yıllık bir zaman içinde 5 defa hazır elbise misali ilkökuller programı başka milletlerin programları taklit edilerek değiştirilirse tabii ki bu millet'in çocuğunun şahsiyeti, karakteri sarsılır, anarşist olur. Nasıl ki İstanbul tîdiminde 50 cm boyunda olan karanfil çiçeği Uludağ'da ki

iklimde ölüp kabuğuna çekilir yeni bir uyumla 2 metre boyunda olursa başka milletlerin taklidi olan bir nesilde aslını kaybederek çiçek misali dejenere olur.

Burada son 1968 programından sosyal bilgiler bölümündeki tarihî-mizle ilgili bazı örnekler vereceğim. Bu örneklerden anlaşılacağı gibi çocuklarımıza kendi programımızla kendimiz mazi ve ecdadımızla olması arzu edilen bağları kopardığımız

gibi Eğitimin esasları olan şerefli, kahraman, başarılı, cesur, faziletli bir milletin evlâdı olmaktan gurur duyan onlar gibi olma arzusunun verilmekten mahrum etmekteyiz.

1968 İlkokul programı sayfa 74. Türkiye'ye nereden geldik? Türklerin ana yurdu, yaşayışları, uygarlıkları ve göçler, hakkında KISA BİR GİRİŞ YAPILACAK, Türk ismini ilk defa kullanan Göktürkler yok, Oğuz, Ergenekon destanları okuma parçası olarak işlenecek. Sayfa: 75. İslâmîlik ve Türklerin silâmlığı kabulü: Türklerin İslâm uygarlığına yaptıkları hizmetler de ANA ÇİZGİLERİ İLE KISACA DEĞİNİLECEK. Sayfa 75-76.

Büyük Selçuklular devleti ve Anadolu'ya yayılışına KISACA YER VERİLECEK. Sayfa 77.

Fatih Sultan Mehmet'in kişiliği, başarıları BİR OKUMA PARÇASI İLE BELİRTİLECEK sayfa: 78.

Tanzimat Devri KISACA 1. Mesrutiyet devri olayları BİRER OKUMA PARÇASI HALİNDE İŞLENECEK.

Buna karşılık sayfa 76 Ünite 1. 3. Bendi; Yunanistan, Bulgaristan, Yugoslavya, Arnavutluk, üzerinde durulacak. Herbirinin fiziki, beşerî, ekonomik hayatında birinci derecede göze çarpan özellikleri üzerinde durulacaktır, demektir.

Duyduklarımıza göre Bulgaristan Türk bölgelerindeki okullarda Türkçeyi yasak etmiş, Yunanistanda Batı Trakya'daki Türklere siz Türk değil siz derken bizim de çocuklarımıza Eğitim ve Öğretim çalışmalarında nasıl düşünüp uygulama yapmamız lazımdır, demektir.

Diyer öğretim müesseselerimizde Göktürkler, Hunlar, Selçuklular, Osmanlılar Türkiye Cumhuriyeti tarihi devirleri ayrı ayrı bir milletin tarihi imiş gibi okutulmaktadır.

Millî Birlik ruhunu sağlayan, millî felsefeye uygun programlara ve bu programlarla da Türklük şuurunu İslâm Ahlâk faziletini benimsemiş nesil yetiştirmemize esas olacak programların hazırlanmasına lüzum vardır.

Burada bir misal vermek isterim: İsrail'i gezen bir Prof. Lut gölünün kenarında Newyorklu milyarder, banker, yahudi Salomonun oğlu Yüksek Mühendis Mişon'u tulum elbiselerini giymiş çalışırken gördüğünü söylemişti. Babası milyarder Yüksek Mühendis Mişon'u deniz seviyesinden 400 metre aşağıda cehennem azabı gibi sıcakta çalıştırıyor nedir? Hiç şüphesiz ki, inancı, ideali, millî şuurudur.

İşte bizim de kendi bünye şartlarımıza, kendi inang, ideal ve millî şuurumuzu çocuklarımıza verebilecek programları hazırlayıp uygulamamız zaruridir.

2 — Kitapların tek kitap haline

geçirilmesi devletin kuracağı komisyon tarafından hazırlanması ve kitapların parasız veya maliyet fiyatına öğrencilere verilmesi;

Eğitim ve öğretimimizin ekseninin Millî şuur esasına göre yürütülmesinde program kadar kitabın da önemli olduğu hepimizin malumudur. İlmi konular dahil bütün kitap konularının yetişmekte olan çocuğun şahsiyet karakteri üzerinde önemi vardır.

Çocuk, kazandığı bilgi, beceri, davranış ile benliğine güven kazandığı gibi mazi ve ecdadının başarılarından ilham alacak nitelikte ve yaşadığı hayatında faydalanacağı müracaat kaynağı olan kitabın önemi çok önemlidir. Bu kaynak Türkiye'nin her yerinde geçerli olmalıdır. O zaman millî bütünlük millî duygu yapısı bu suretle eğitim kurumlarında teessüs etmiş olur.

İzmir'de okuyan orta öğretim öğrencisi ikmal imtihanını Kırklarelinde vermek zarureti karşısında iki ayrı ildeki okullarda ayrı ayrı yazarların kitabı ders kitabı olarak kullanıldığından ve yazarların anlayışı fikriyatı düşüncüsü üslup ve ifadesi uygulayıcı öğretmenin de konuları kitapların yazmasına bağlı olarak istemesi öğrencilerin başarısızlıklarına tesir eden faktörlerden biridir.

3 — Bütün okullarda din dersi İslâm ahlâkî mecburi ders haline getirilmeli ve Kur'an tefsiri (Türkçesi)ni okutmayı programlara almalı.

Tarih boyunca dinin esasına bağlı kalınarak ve esasını bilerek hareket edildiği zaman fert ve cemiyetin kendisi ve başkaları için faydalı olmuş, fert ve cemiyet selâmete gitmiştir. Polisin ve jandarmanın olmadığı, görmediği yerde fertleri suç işlemekten men edecek hiç şüphesiz ki ALLAH korkusudur. ALLAH'tan korkmayı kuldand utanmayı kaldıran insan oğlunun yapamayacağı fenalık yoktur. Bu iki esas insanı verebilecek ve cemiyetimizde kanun ve nizamla bağlılığı sağlayacak kural ve insancıl duygulara ulaştıracak, Vatan için ölmeyi bilecek, Bayrağı mızı düşmana teslim etmemek ruhu na sahip kılabacak, sîtiklâl savaşında Sancağı düşmana teslim etmemek için beline sardığı sancağı ile beraber Sakarya sularına gömülmeyi seve seve yapabilecek karakterde insanın yetişmesinde en önemli derslerden biri de din dersi olduğundan hiç şüphe etmemelidir. (Türk silahlı kuvvetlerinin moral talimatında bile «Moralî en sağlam esaslara bağlayan dindir.») denilmektedir.

Çünkü din dersi maddiyata değil ruha hitap eder. İnsanın ruhunu eğitir. Eğer dinimizin esasını Kur'an'ın ne dediğini hadisleri gereği gibi öğretilmezse o zaman suçlu insanlar (bu suçlarda eğitilmeme noksanlığından gelmektedir.) kan kalesi kesik baş hikâyesini İslâmiyetin emirleri zanneder.

Devlette yanlışlığı yanlış yolda yü rüyende arar bir çıkmazın mücadelesi devam eder gider.

Kanaatimca dinin esasları öğretilmelidir.

Millet çocuğunun o zaman kardeşlik sevgisi artacak günümüzdeki gruplaşmalar kendiliğinden kalkacaktır.

Tarih boyunca dine bağlı olanlar ve dine karşı olanlar olmuştur fakat din yasaklanamamış ortadan kaldırılamamıştır. Eğer maddî birşey olsay

(Devamı 13'te)



YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

«İki Çin Bir Olmalı Almanya İki Olmalı»

Amerikan Yahudiliğinin başmüfettişi Jacop Javits'i okuyucularımız tanıyacaklardır. Yan hayatımıza atılışımızın ilk günlerinde Türkiye'ye gelen Amerikan Museviliğinin il deri Javits, Kıbrıs meselesi ile ilgili olarak hazırlamış olduğu bir raporda; Yunanistan'ı kesinlikle haklı göstermiş olmakla tanınmaktadır. Türkiye'deki mason localarına ve İstanbul'daki Yahudileri denetlemek üzere zaman zaman Türkiye'ye gelen bu zat, Senatör olup, aynı zamanda ABD Dış Münasebetler Komisyonu üyesidir.

Bundan evvelki sayılarımızda, Yahudiliğin Nixon'u, Komünist Çin'le anlaşma masasına oturtmak için çaba sarfettiğini söylemiştik. Daha sonra bu konu ile ilgili olarak basında yer alan haberler, tamamen haklılığımızı teyid eder mahiyette. Nitekim Jacop Javits de Komünist Çin'in Birleşmiş Milletlere alınması ve Güvenlik Konseyine daimi üye olarak kabulünü teklif etmiş ve Amerika'nın bu yolda Komünist Çin'i siddetle desteklemesi gerektiğini söylemiştir. Ayrıca Milliyetçi Çin'in de Birleşmiş Milletler Teskilatında kalması

lüzumluğuna işaret etmiştir.

Hali son derece güç gibi gözüken bu tür problemlerin çözümü, sadece Yahudiliğin dünya politikasını bilmekle öğrenilir. Bir misal verelim: Amerika ile Çin halkları arasında gözle görülen bir gerginlik vardı. Halbuki tanınmış Amerikan Maresallerinden Montgomery'nin, Mao'nun şahsi dostu olarak Çin'i ziyaret ettiği biliniyor. Ve Montgomery'nin meşhur bir sözü vardır: «İki Çin bir olmalı. Almanya iki olmalı». Montgomery'nin bu sözü ile Jacop Javits'in teklifi karşılaştırılırsa, ortaya şu netice çıkar: Komünist ve Milliyetçi Çin dünya Yahudiliğinin kontrolünde birleştirilecektir. Ancak, Yahudi aleyhtarı olarak tanınan Alman halkı, parçalanacaktır. Nitekim, Doğu Almanya ile Batı Almanya arasında gerginlik yine had safhada.

Bir Fulbright vardır. ABD Senatörü ve Senato Dışişleri Komisyonu Başkanı William Fulbright. Bu şahsı da yakından tanıyoruz. Türkiye'deki nükleer füzelere sökülmesini ve Türkiye'nin silâsızlandırılmasını isteyen bu zat da,

Nixon'un Çin politikasını desteklemekte. Keza meş'um Yalta Konferansına iştirak eden New York Valisi Yahudi Awerel Harriman da Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletlere kabulünü istemekte.

Yahudiliğin bu politikadan elde edeceği kazancı herhalde zamanla göreceğiz.

Akdeniz'de Çin Gemileri

Kızıl Çin, Akdeniz'deki operasyonları için dört Rus yapısı denizaltı gemisi hazırlamaktadır. 8 seneden beri Çinli teknisyenler, Arnavutluğun Saseno adasındaki deniz üssünde çalışmaktadır.

Denizaltılar eski Rus gemilerdir (W Sınıfı) ve on sene evvel, Moskova ve Tiran arasında meydana gelen ihtilâftan sonra bu gemiler Arnavutluğun Saseno üssünde kalmıştı. Tabii gemilerin teçhizatlarını da Ruslar beraberlerinde götürmüşlerdi.

Dört denizaltı (ihtimal sayıları arttırılabilecektir) ile Adriyatik Denizinin girişinde operasyon yapmak suretiyle Çin'in çalışmaları, Amerika ve İtalya'ya olduğu gibi Rusya'ya da bir engel çıkaracaktır.

Çin gemilerinin, Arnavutluk bayrakları çekerek Akdeniz'de seyretmeleri mümkündür. Ayrıca dikkati çeken bir nokta da şudur: Amerikan Altıncı Filosuna bağlı deniz birlikleri Yugoslav limanlarına senede en az dört defa uğramaktadır. Sovyet donanması da çok defa Yugoslav limanlarını ziyaret etmektedir.

Denizaltılar, orijin itibarıyla 1961'de Arnavutların eline geçmiştir. O zamanlar Deniz Kuvvetleri Komutanı Amiral Seiku ve 9 yüksek rütbeli deniz subayı, Sovyetlerle yakın ilişkilerde bulunmaya gayret etmişlerdir.

Fakat ihtilâfların başladığı senelerde, Sovyet donanması usta bir şekilde Saseno adasındaki oniki gemiden sekizini Baltık Denizine götürmüştür. Kalan diğer W Sınıfı denizaltılarının bütün teçhizatlarını sökerek onları Saseno'daki üsse bırakmışlardır.

Oniki denizaltıyı elden çıkarmaktan Amiral Seiku mesul tutulmakta olup mahkemesi devam etmektedir.

THE SUNDAY TELEGRAPH, 25 NİSAN 1971



SEFARETHANE Mİ, CASUS YUVASI MI?

Komünist alemin devrini tamamlamakla hızla yıkılışa gittiği şu günlerde Dünyanın çeşitli yerlerinde meydana gelen casusluk olayları dikkati çekmektedir.

Büyükelçiliklerine bulundukları yerlerde aynı zamanda casusluk yapma görevini de yükleyen Rusya, son günlerde bu faaliyetlerini daha kesif hale getirmiştir.

Bu faaliyetlerden bir tanesi geçtiğimiz hafta içerisinde su yüzüne çıkmış ve İngiltere'de münteşir «Daily Mail» gazetesinde bu habere geniş yer vermiştir.

«Daily Mail» in bildirdiğine göre:

Londradaki Sovyet Büyükelçiliğine mensup şahıslar, İngiliz Savunma Bakanlığı'nda bulunan önemli kişilerin özel telefonlarına dinleme cihazı koyarak İngiliz Hükümetinin sırlarına vakıf olmayı denemişlerdir. Aynı gazetenin verdiği mülumata göre Rusya Büyükelçiliğinin, İngiliz Savunma Bakanlığı'ndaki gizli telefon numaralarını öğrenmesi, bu bakanlık taki bazı memurlara para vererek temin edilmiştir. Casusluk teşebbüsleri ortaya çıkınca İngiltere'deki Sovyet Büyükelçiliği ikinci kâtili hemen Kremline çağırılmıştır. Bu acele davetin gayesi ise büyük bir ihtimale: daha dikkatli ve daha tedbirli olmalarını tavsiye mahiyetinde olmasıdır.

Birbirini kovalayan buna benzer bir çok hadise göstermiştir ve isbat etmiştir ki; Sovyet Büyükelçilikleri devletler arası hukuk kaidelerini tamamen hiçe sayarak ve bazı

boşluklardan istifade ederek Moskova hesabına casusluk ve ajanlık yapmaktadır.

Türkiye'de de buna benzer icraatın olmadığını kim garanti edebilir. Mazisi ve hali her kesce malum olan Grubyakov'un hususen memleketimize gönderiliş gayesini kim inkâr edebilir.

İşte bütün bu hadiselerden ibret alarak hem devlet binaımızda kilit noktalarını kimlerin işgal ettiğini iyi bilmek aynı zamanda bunları millet hesabına sıkı bir kontrol altında bulundurup böylece büyükelçilik v.s. gibi isimler altında yürütülen casusluk faaliyetlerine mani olmak mesulilerin ihmal edemeyeceği vazifelerinden olmalıdır.



Bolvadin Kaymakamı Teşri Organı mı?

Mecmuamızı tanıtmak ve satışını yapmak üzere geçen hafta Bolvadin'e giden üç arkadaşımız, Kaymakamın emriyle iki buçuk saat polis nezaretinde tutulmak suretiyle, kanun ve nizamların verdiği haklardan mahrum edilmek istenmişlerdir. Bu memlekette her vatandaşın hürriyetinin hududunu kanunlar gösterir. Her kademedeki memur da kanunlarla bağlıdır.

Fakat Bolvadin Kaymakamı Cemâl Eryavuz, oturduğu makamın ve ünvanının bu tabii gereğini hissiyatına mağlup olarak unutmuştur. Eğer Adliyede adaletin şaşmaz terazisini ve keskin kılıcını elinde tutan Hâkimler, Savcılar olmasa bu türlü, kendi keyif ve şahsi arzusunun kanun, devlet, emniyet ve muhafaza kuvvetlerini kapı kulu zanneden idareciler yüzünden millet evlâtlarının başına neler gelecek, Allah bilir...

Şu sütunlarda tekrar tekrar ilân ettik: Mecmuamız, fikiriyatıyla, aeshiyatıyla, satışıyla, hasılı herseyiyle kanunların gösterdiği sınırlar içerisinde Demokratik ve hukukî bir ideolojik mücadeleyi, millet hayatının varlığı ve çalışmalarımız için prensip saymışız. Ama buna rağmen, fikrivatımızı beğenmediği için elindeki fiili imkânları istismar ederek ideolojik nesrivatımıza karşı çıkanlar bulunabiliyor. Burada tekrar ilân edelim ki bu türlü engellemeler, memurivet nüfuzu sulistimâl edilerek yapılmış şahsi ve haksız fiillerdir. Bu mahivetteki emirler «kanunsuz emir» dir. Ve bundan suc teşkil eden, emri yerine getiren mes'uldür (Anayasa 125/2). Türkiye'de komünizmin gerçek yüzüyle ortaya çıktığı şu günlerde, memleketimizdeki millet düşmanlarının ve bunlardan bilhassa komünizmin çalışmasını bıkıp usanmadan anlatmak suretiyle, ser kuvvetlere karşı en esaslı mücadele olan kültürel ve fikri mücadeleyi yürüten mecmuamıza karşı yönelilecek menfi davranışlar daha iyi ve açık değerlendirilebilecektir. Millet hayatını tehdit eden komünizm tehlikesi karşısında: bu tehlikeye karşı cansiperane mücadele veren millet evlâtlarını susturmak, sindirmek ve ezmek isteyecek olanlar kendi elleriyle kendi hükümlerini yazmış olacaktırlar. Millet, kendisine kan kusturmakta olan millet düşmanlarından hesap sormaya azimli ve kararlıdır.

Gazetoğlu TÖS'çülere Göz Yumuyor

Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Afyon'da da sol'un maskeli kuruluşu TÖS, muhtelif bahanelerle orta öğrenim gençliğini kendi sapık ideolojisinin mevzuu yapmaktadır. Orta öğrenim talebelerini derneklerle ilişki kurmaktan meneden kanunsuz emriniz, milliyetçilik ve ilmi sağcılık için kuvvet kullanılarak ve talebe tehdit edilerek icra edilirken bu sol himayeciliği neden?

Türkiye, devrimci maskeli sol'un çalışmaları ile yok olma götürülürken ve bu durum yurdun muhtelif yerlerinde Örfi İdare ilânına sebep olurken siz kendinizi başka bir ülkede mi zannediyorsunuz?

29 Nisan 1971 Çarşamba günü Halk Eğitim Salonunda «6 Fenler Günü» maskesi ile TÖS'lü Lise Edebiyat öğretmeni Hüseyin Ulutürk'ün liderliğinde yapılan sol havalı toplantı, devlet imkânlarının maskeli sola peşkes çekilmesidir. Devrimci sosyalistlerin lisedeki hamisi Lise Müdürü Mazhar Çevik'in açışını yapıp bol bol övdüğü «Hepimiz Birimiz İçin» isimli piyès bütün sol propagandasına rağmen Afyon'da oynandı. Namus, şeref gibi mukaddes mefhumların alaya alındığı, milli değerlerin ayaklar altına alındığı, din, din adamı düşmanlığının bol bol yapıldığı bu komünist fikriyatla dolu piyeste, ağa düşmanlığı bahanesiyle köylü isyana ve silâhlı eyleme teşvik edilmiştir. Orta öğretim talebesi, Valiliğin himayesinde sola böylesine açık tutulursa, Afyon'da da zehirli otlar yeşerebilir. Fikire karşı fikirle yapılacak zaruflar ve insanî ideolojik savaşta millet düşmanı ve bâtıl bir fikriyatın tarafını tutan: bu gecenin yapılması ile de bunu açıkça isbat eden Bay Gazetoğlu, Türkiye sol'un mutlak olarak ezileceği bir ortama girmiştir. Kanunsuz ve her haliyle millet aleyhine olan icraatınızı durdurunuz, cephenizi tayin ediniz, aksi halde desteklediğiniz, kendisini kurtarmaktan âciz olan sol ideoloji sizin başınıza da çeşitli gaileler açabilir. Ve şunu da belirtelim, milliyetçileri sindirme yoluna giderken, komünist harekete tanıdığınız serbesti, milletin gözünden kaçmamıştır.